

SENTEZ**13**

Bir TC Geleneği: Mafya ve Kontrgerilla

Ermeni Soykırımı'ndan Koçgiri Katliamı'na, Dersim Katliamı'na sayısız insanın katledilmesinden sorumlu halk düşmanı çete faaliyeti uluslararası cinayet ve katliam şebekesinin faaliyeti ile iç içe geçmiştir.

ÇEVİRİ**15**

"Aşının Jeopolitiği"

Uzmanlar, aşının üretimi için yapılan küresel rekabete ve etkin maddenin dağılımına bakarak belli bir süredir "aşının jeopolitiği"nden bahsetmektedirler. Burada önemli olan noktalardan birisi, kimin aşığı daha önce bulduğuna dair olan prestij sorunudur.

özgür gelecek

pêşeroja azad

Gerçekler Devrimcidir

2 - 15 Aralık 2020

15 Günlük Devrimci Gazete | Sayı 226

www.ozgurgelecek20.net

Fiyatı: 2 TL

DENGE AZADİ > **11**

Reformları Onların Olsun, Zalimler İçin Kıyamet Kopsun!

Halka saldırı söz konusuyken "reform" kimin için dillendirildi? Aslında hem Adalet Bakanı hem de Erdoğan'ın açıklamalarına bakıldığında cevap çok açık. Bakan Gül'ün, "Hukukun güvenilirliği ekonominin de güvenilirliğini destekliyor, iç içe geçmiş bir konumda." demeci her şeyi açıklamaya yetiyor.

SÖYLEŞİ > **17**

"Ermenek'te Bir Düzene Çomak Sokuluyor"

Ermenek'te madencilerin direnişi 90'lı günleri geride bıraktı. Bakan Soylu'nun "ben işçiden yanayım" iddiasına rağmen Ermenek'ten Ankara'ya yürüyüşe geçmek isteyen işçiler gözaltına alınmaya devam etti. Süreci takip eden günlerde sendika Örgütlenme Uzmanı Ayşe Büşra Yılmaz ve Madende çalışan Maden Mühendisi Emel Tunçdemir ile konuştuk.

ATİK'ten Açıklama

ATİK, 26 Kasım'da yaptığı açıklama ile Nürnberg yabancılar dairesinin ayırıcı ve ırkçı politikalarını protesto etti.

Alman devlet yargısının, kamuoyunda "Münih Komünistler Davası" olarak bilinen davada yargılanan devrimcilere yönelik hukuksuzluğu devam ettiğine dikkat çekilen açıklamada, davanın 28 Temmuz 2020 tarihinde sonuçlandığı, fakat temyize gidilmemiş olmasına rağmen, yabancılar yasası üzerinden yaptırımlar uygulanmaya başlandığına dikkat çekildi.

Açıklamada, Alman devletinin davada yargılanan Avusturya'da işçi statüsünde olan M. Demir, İsviçre'de mülteci statüsüne olan M. Yeşilçalı ve Fransa'da mülteci statüsünde olan S. Solmaz'a ilişkin 20 yıl Almanya'ya giriş yasağı getirildiğinin altı çizilirken aynı davada yargılanan, Almanya'da işçi statüsüne sahip Dr. S. Aydın ve Dr. B. Büyükavcı içinde Nürnberg yabancılar dairesi tarafından sınır dışı edilme tehdidiyle karşı karşıya kaldığı belirtildi.

Avukatlar Tahir Elçi İçin Yürüdü

Avukatlar, 28 Kasım günü Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi için beşinci yılında katledildiği yer olan Dört Ayaklı Minare'ye yürüdü.

Amed'te 28 Kasım 2015'de Sur İlçesi'ndeki tarihi Dört Ayaklı Minare önünde basın açıklaması yaptığı sırada silahlı saldırı sonucu öldürülen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi, ölümünün 5'inci yıl dönümünde anıldı. Tahir Elçi'yi anmak için bir araya gelen baro ve STK temsilcileri, Elçi'nin vurulduğu Dört Ayaklı Minare önüne çok sayıda polis eşliğinde yürüdü.

Anmaya Halkların Demokratik Partisi Eş Genel Başkanı Mithat Sancar ile Demokratik Bölgeler Partisi Eş Genel Başkanı Saliha Aydeniz, Parti Sözcüsü Ebru Günay ve Grup Başkanvekili Meral Danış Beştaş da katıldı.

KİTAP TANITIMI | Kazanacağımız Günler İçindi

Öncelikle aklın ve bilincin alamayacağı ve tahammül sınırlarını zorlayan işkence tezgahlarında direnen basta, Vietnamlı, Kerem, Ünal, Okan vd. Yoldaşlara saygılarımı ve sevgilerimi en içten duygularımı belirtmek isterim. Yine İrfan Çelik yoldaşın işkence karşısındaki tutumu ve kendi yaşamına son vermesi, okurken duygu dolu anlar yaşamama sebep olan olaylardan birisidir. Onun bu pratiğini sorgulamak benim haddim değil. Ki, kitabın yazarı bile bu konuda kendisine bir yan bulamazken benim olayın içerisinde olanlar kadar gerçekliğimin olmayışı bu konuya eleştiri getirmemi sınırlıyor.

12 Eylül'ü sadece 1 yılda yaşanan mevsimlik sonbahar ayı veya 1980 ile özdeş tutmak onun karakterine aykırı bir şeydir. 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi bugün bile kendisinden hiçbir şey kaybetmeden sivil darbe olarak sürmektedir. 2016'nın 15 Temmuz'undan sonra rafa kalkan parlamento ve halkın iradesi gasp edilmiştir. 12 Eylül AFC'sinin kısıtladığı legal-illegal ne varsa bugün AKP Diktatörlüğü de aynı Evren faşisti gibi halka karşı suç işlemekte.

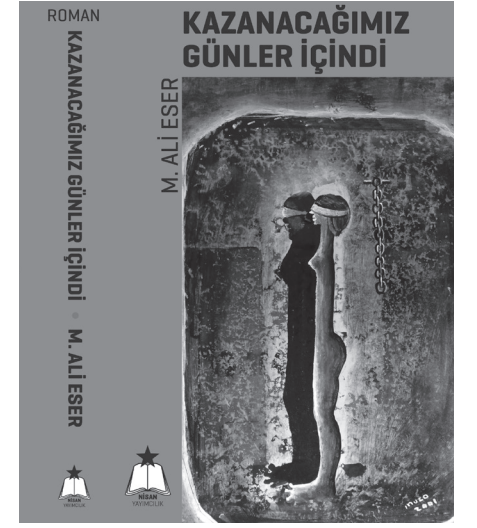
Devrimciler, ilericiler bugün yaşamlarını ideallerini işkence tezgahlarında bir kez daha korumakta ve iki sınıf tekrar çarpışmakta. Birileri, ki bunlar devrimciler; amaçla kuşandıkları Demokratik Halk Devriminde öncülüğü işkencede de sürdürmeyi bir misyon oynamaktan çekinmemiş, bunu halka karşı bir borç olarak görmüşlerdir. Öte yandan burjuvazinin ve emperyalizmin işbirlikçileri onları insanlığın, onurun ve erdemini dışına çıkararak, inandıkları değerlere ihanet ettirerek onları tuzağa çekmeyi, bayat, kof, anlamsız ve düzen denilen düzensiz yaşamın bataklığına çekememişlerdir. Çünkü farkında oldukları bilinç şudur; ihanete bir kez bulaşırsa her defasında bu tekrar edilecek, bir dolambaçlı yola girilecek ve bu yolun bir çıkmaz sokak olduğunun farkına varıldığında, Partiye ve halka karşı olan zararın yanında, kendine verdiği zararın ayırında olacak.

Ha 5 gün önce ölmüşsün ha 5 yıl sonra. Ölümü yenmektir esas olan. Ölümü yüceltme veya kutsama değil. Düzen içerisinde bile yaşayacağımız en fazla 5 veya 10 yıl. Bunun ötesi ne olabilir ki. Peki, yaşadığımızı varsayıp, yaşıyor muyuz? Çalışıp para kazanarak, ailimize bakarmı yaşıyoruz? Anlık yaşadığımız duygu ve güdülerin ön plana geçtiği yaşamı yaşamdan sayıyoruz? Yaşam nedir? Nasıl yaşıyoruz? Doğrumuz ne? Yanlışımız ne? Neden sorular ve cevaplar etrafında kümelenmiyoruz? Çünkü basit ve sade yaşam hoşumuza gidiyor. Sade yaşam derken "Doğal" olmayan sade yaşam, kaygı ve bireyselliğin tavan yaptığı sade ve düz yaşamdır söylemek istediğim.

Şimdi bir ufku başındayız. Kitabın ilk baskısı 1993 yılında yapılmış ikincisi ise 2020. Anlatılan anı 12 Eylül AFC olduğu dönem.

Ve bizler bugün yepyeni bir dönem ve atmosferin içerisindeyiz. Darbeler güncelliğini korumakta. Buna benim kadar sizlerde hakimsiniz. "Faşizme Karşı Özgürlüğümüzü Kazanalım" şiarı nasıl ki bugünün güncel ve politik şiarı ise, 80 kuşağı da 'Kahrolsun Faşizm' demişti. Yine "faşizme karşı birleşik cephe" etrafında toparlanmak 12 AFC'ye karşı en büyük politik darbeydi.

Gençliğin 68-80 kuşağının ruhunu

taşıyıp taşımadığını onun dönemsel pratiği belirleyecek. Kitaptan da anlaşılacağı gibi, kadro işkencede çözülürken ki konuşmalarda radikal ve keskin iken o çözülüyor, yalnız alt sempatizan çözülüyor. Çok söz söylemek, çok konuşmak marifet değil, gevezeliktir.

Devrimci işini yapandır. İşkencede kadro çözüldü diye bildiği ne varsa anlatacak diye bir şey olmaz. Yukarıda da değindiğim gibi, inançlara bağlılık meselesidir bu.

Sözlerimi Birleşik Gençlik üzerinde sonlandırmak istiyorum. Bugün o gündür. Öbek öbek, sokak sokak, kent kent, mahalle mahalle örgütlenme zamanı. Amasız-fakatsız. Tarihe karşı borçluysak bunu yapmalıyız. Dar tartışmalar şu anlık (ve aslında her zaman) hiç bir örgütsel yapının ilk temel gündemi olmamalı. Bunu başarsak bunun ikinci toplantısını Amed'de gerçekleştireceğiz. Çünkü bizler Türkiye ve T.Kürdistanı'nın gençlik neferleriyiz. Partizanlarıyız.

Elimize Edirne F Tipi Hapishanesi'nden tutsak Partizan Baysal Demirhan'ın 25 Kasım mesajı ulaştı.

Tutsak Partizan Baysal Demirhan'dan Mesaj

Tutsak Partizan Baysal Demirhan gönderdiği 25 Kasım mesajında, "Tarihte özgür ve eşit yaşam esaret zincirinin kırılma anları vardır. 25 Kasım böyle bir kırılma alanından biridir, ve "yiğitlik inkara gelmez!" şeklinde başladı.

Demirhan, "Cins bilincini sınıf bilinci ile birleştirerek baskı-sömürü yoluyla oluşan her türlü zulme karşı birleşen Amazonlu kadınlardan Mirabel kardeş-

lere uzanan mücadelenin ardılları olan kadınlar, 'Bitmedi, daha sürüyor o kavga ve sürecek', okullardan- meydanlara, evlerden-fabrikalara, tarlalara, ovalara "yer yüzü aşkın yüzü oluncaya dek!" diyerek, öfkenin sloganlarıyla "yasta değil, isyandayız" şiarıyla haykırıyor.

25 Kasım demek, Düenden bugüne, şiddet, taciz tecavüz, emek gasbı, haksız ve eşitsiz bir yaşama karşı direniş de-

mektir. Bu direnişi sahiplenen savunan tüm kadınlara selam olsun! Kan ve ter ile yaratılan değerler uğruna dövüşene düşene bin selam olsun" sözleriyle mücadele eden kadınları selamladı.

Demirhan mesajını, "Biraz tarih bilen herkes, belli başlı toplumsal değişimlerin kadınlar arasında kök salmadan gerçekleşmeyeceğini bilir"(Marks)" ifadeleriyle bitirdi.

TARİHİN ÇAĞRISINA UYALIM! FAŞİZMİ YIKALIM ÖZGÜRLÜĞÜ KAZANALIM!

TC rejimi yaşadığı her ekonomik-politik krizi aşmak için daima yüzünü emperyalistlere dönmüş, içte ve dışta saldırganlığını artırmıştır.

Türk hakim sınıfları ne zaman “reform” kelimesini kullansa, orada işçi sınıfına ve emekçi halka saldırı olacak demektir.

Bu Osmanlı ve TC tarihine vakıf olanlar açısından tartışmasız bir gerçektir. Çok uzağa gitmeye gerek yok, “15 günde 15 yasa” denilerek gerçekleştirilen “Kemal Derviş Reformları” işçi sınıfı ve emekçi halka yönelik saldırının adı olmuştu. Bu reformlar sonucunda hakim sınıfların derin ekonomik krizi, işçi sınıfı ve emekçi halka mal edilmiş, “acı reçete” hayata geçirilmişti. Halkın yaşananlara tepkisi de AKP’nin hükümet olması için bir kaldıraç olarak kullanılmıştı.

Ya da örneğin Türk hakim sınıflarının “Cezaevi Reformu” olarak tanımladıkları, F Tipi tecrit ve tretman saldırısıyla onlarca devrimci tutsağın yakılarak, işkence edilerek katledilmesi ve hapishaneler reformunun gerçekleştirilmesi hatırlardadır. Kısacası hakim sınıf sözcüleri ne zaman reform deseler orada işçi sınıfına, emekçi halka, ilerici-devrimci-komünist harekete saldırı olacak demektir. Bu bir gerçektir.

TC rejimi yaşadığı her ekonomik-politik krizi aşmak için daima yüzünü emperyalistlere dönmüş, içte ve dışta saldırganlığını artırmıştır. Emperyalist mali sermayeye bağımlı ekonomik yapısı beraberinde TC devletinin ekonomik olarak sürekli krizlere açık olmasını doğurmuştur. Son süreçte TC ekonomisinin içine düştüğü durum, salgınla birlikte daha bir derinleşmiş durumdadır. Bu krize bir de iktidar gücünü elinde tutan hakim sını-

nıf kliği ve onların sözcüsü AKP-MHP ve Ergenekon artıklarının oluşturdukları hükümetin politik krizi de eklenince, iktidar kliği içinde çelişkilerin giderek keskinleştiğine dair işaretler daha da artmış görünmektedir. Bunlara, ABD seçimlerini kazanan Demokrat Parti adayı J. Biden ve ekibinin izleyeceği politikaların özellikle TC devleti açısından belirsizliği eklenince ekonomik ve politik krizin daha da derinleştiği anlaşılmaktadır.

Her kriz beraberinde hakim sınıf kliklerinin reform söylemini tetiklemektedir. Nitekim şimdi de öyle oldu. J. Biden’in seçilmesi, ekonomik krizin derinleşmesi, salgının kontrolden çıkması ve askeri saldırganlığın belli bir sınıra dayanması, (ki bu durum bile TC rejiminin Rojava’ya saldırı hazırlıklarını devam ettirmesini engellememektedir. Kürt düşmanlığının bir “beka sorunu” olarak tanımlanması, gerçek beka sorununu geri plana itmesine neden olmaktadır) beraberinde hem iktidar içindeki klikler arasında kendi hakimiyet alanlarını genişletme dalaşı hem de halkta ve işçi sınıfı içinde biriken öfke ve tepkiyi nötralize etmek için AKP-MHP iktidarı tarafından “ekonomi” ve “hukuk” reformları dillendirmesine neden olmuş durumdadır.

Son süreçte Türk hakim sınıfları ve burjuva düzen partileri arasında yaşanan-

lar krizin boyutları hakkında belli bir fikir vermektedir. Önce Hazine ve Maliye Bakanı’nın “at iziyle it izinin birbirine karıştığı” iddiası ve “Allah sonumuzu hayreylesin” temennisiyle koltuğunu bırakıp kaçması, ardından bir çete liderinin Kemal Kılıçdaroğlu’nu tehdit etmesi ve bu lümpen mafya artığının “Türk Usulü Başkanlık Sistemi”nin küçük ortağı MHP lideri tarafından “dava arkadaşım” denilerek sahiplenilmesi ve son olarak AKP içinde yaşanan “rencide” atışması bu krizin giderek derinleştiğine işaret etmektedir. Kriz aslında bir “iktidar dalaşı”dır ve iktidarı elinde tutan klik içinde bir hakimiyet mücadelesi söz konusudur. Gelişmelerden MHP’nin kazançlı çıktığını ifade etmek yanlış olmayacaktır. Denilebilir ki; MHP, AKP’ye kayyım olarak atanmış görünmektedir. Ancak her krizde olduğu gibi fatura yine halka kesilecektir. Nitekim iktidar kendi kriziyle birlikte ortaya attığı “reform” söylemiyle başta Kürt hareketi olmak üzere muhalif, ilerici, devrimci ve komünist harekete yönelik saldırı içindedir.

“Bodrum-Yalıkavak” fotosu bu noktada anlam kazanmaktadır! Son süreçte artan “mafya devlet” tanımlaması bir gerçeğe ve tehlikeye işaret etmektedir. TC devleti daha kuruluşu öncesi Topal Osmanlardan İpsiz Receplere bir “gele-

neğin” temsilcisidir. Yine çok uzağa gitmeye gerek yok; 26 Kasım 1996’da DYP Grup Toplantısı’nda konuşan Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller’in faşist katil Abdullah Çatlı için: “*Bu millet uğruna, bu ülke uğruna, devlet uğruna kurşun atan da kurşun yiyen de bizim için her zaman saygıyla anılır, şerefli*dir” dediği hatırlardadır.

Dolayısıyla “Yalıkavak fotosu” bir yandan hakim sınıf klikleri içinde dalaşmanın ifadesiyken, bu dalaşın asıl sonucunun halka yönelik bir saldırı tehdidi içerdiğini hesap etmek gerekir. Gelişmeler bir yanıyla AKP’nin 7 Haziran 2015 genel seçimleri sonrasını hatırlatmaktadır. Hatırlanırsa AKP kaybettiği seçim sonuçlarını kabul etmemiş ve o dönem halka yönelik faşist terör saldırıları devreye sokulmuştu. Bu açıdan halka yönelik faşist saldırıların, muhaliflere yönelik suikast saldırılarının gerçekleştirilmesi ihtimali küçümsenmemelidir. Muhalifler, ilericiler, devrimciler hem kitle gösterilerinde hem de kurumlarında güvenlik konusunda gerekli önlemleri almalıdır. Rejimin sadece “yasal” değil bu tür çete artıklarını kullanarak kontrgerilla saldırılarına başvurabileceğini hesap etmek gerekir.

İktidarın sıkışmışlığı onun saldırganlığının dozajını da artırmaktadır. Başta

HDP olmak üzere, demokratik muhalefete, ilerici devrimci güçlere yönelik gürnaşırı “yasal” saldırılar ortadadır. Sudan bahanelerle demokratik, ilerici muhalefete gözaltı ve tutuklama saldırılarının tüm hızıyla devam ettirildiği ve sonuç alınmadığı koşullarda iktidarın kendi beslemelerini sahaya sürebileceği tarihsel tecrübeyle sabittir. Bu dün DAİŞ çeteleri idi, bugün kontrgerilla artığı mafya çeteleri olabilir.

Devlet halk düşmanlığında pik yaptı!

İktidar, patronların taleplerini pratikleştireceğine dair güvence vermektedir. Nitekim yapılan açıklamalardan sonra Adalet ve Maliye bakanları ilk toplantılarını TUSIAD, TOBB gibi patron kurumlarıyla gerçekleştirmiştir. Bu, bahsi edilen reformun emperyalistlere ve patronlara yönelik olduğu, halka ise ekonomik açıdan “acı reçete”, politik açıdan da gözaltı, tutuklama, katliam saldırısı olarak yansıtacağı anlaşılmalıdır.

Halk düşmanı ve kendi iktidarını korumak için her şeyi yapabilecek bir iktidarla karşı karşıya olduğumuz ve mücadele ettiğimiz bilinmektedir. İktidarın halk düşmanı yüzü, virüs salgınında sergilediği pratikle daha görünür oldu. Salgını, kendi iktidarları için bir fırsat olarak gördükleri daha net açığa çıkmış durumdadır. Salgının başlangıcından beri “ulusal çıkar” adına “vaka-hasta” ayırımı yaptıkları ortaya çıkan mevcut iktidar, gelinen aşamada vaka verilerini ayırım

gözetmeden açıkladığını iddia etti. TTB, Sağlık Bakanlığı tarafından açıklanan bu rakamların dahi doğruyu yansıtmadığını söylüyor.

Yeni açıklanan rakamlarla birlikte Türkiye, vaka sıralamasında dünyada üçüncü sırada. Salgın vakalarının şimdi açıklanmasında ise, uluslararası mali sermaye kurumlarının salgın nedeniyle mali destekleri artıracığı, öncelik olarak da vaka sayısının en yüksek olduğu ülkelerin belirlemesinin etkili olduğu ifade edilmektedir. Kısacası burada da halkın sağlığını düşünmekten öte, emperyalist mali kuruluşlardan aktarılabilecek mali yardımlara talip olma söz konusudur.

Halkın içinde bulunduğu durum, faşizmin tüm yalan ve propagandalarına rağmen ekonomik olarak bir yıkım düzeyindedir. Virüs salgını açlık, yoksulluk ve işsizliği daha da boyutlandırmış durumdadır.

Salgının yanında ülkemizde yoksulluğun, açlığın ve işsizliğin bir salgın düzeyinde devam ettiği son yapılan araştırmalardan da anlaşılmalıdır. Türk-İş’in çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişikliğinin aile bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay yaptığı ‘Açlık ve Yoksulluk Sınırı Araştırması’nın Kasım ayı sonuçlarına göre “Açlık sınırı 2 bin 517, yoksulluk sınırı 8 bin 198 liraya” yükseldi. Türk-İş’in araştırmasına göre, Kasım ayında dört kişilik ailenin “açlık sınırı 2 bin 517, yoksulluk

Koşulların özellikle de virüs salgınının etkisini giderek arttırdığı ve bu anlamıyla giderek ağırlaştığı koşullarda örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka bir çıkış yolunun bulunmadığı bilinmektedir.

sınırı 8 bin 198 lira” olmuş durumdadır. Yine “Pandemi Döneminde Derin Yoksulluk ve Haklara Erişim Araştırması”nın sonuçlarına göre; “günlük ve gündelik işlerde çalışanların yüzde 86’sı pandemiye işsiz kalmış. Her evde bir hasta var ve kira ödenemediği için çıkılan barakalarda 5-8 kişi bir arada yaşıyor. Bebekler mamasız, bakkaldan alınan bir paket çorabayla bir gün geçiyor. Açlıktan annelerin sütü bile kesilmiş...” durumdadır (Kasım 2020).

Koşulların özellikle de virüs salgınının etkisini giderek arttırdığı ve bu anlamıyla giderek ağırlaştığı koşullarda örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka bir çıkış yolunun bulunmadığı bilinmektedir. Elbette hem kendi sağlığımızı hem de halkın sağlığını düşünüp, gerekli önlemleri almak, sokakları ve meydanları bırakmamak önceliğimiz olmalıdır. Virüs salgını aynı zamanda kendi pratiğimizden de öğrendiğimiz üzere “dayanışma ağları” gibi yeni örgütlenmelere zemin sunmuş durumdadır. Bu örgütlenmeleri güçlendirmek ve daha işlevli kılmak, kendi kampanya ve iş çalışmalarımızla birlikte ele almak gerekmektedir. Faşizmin bütün saldırılarına rağmen meydanları ve sokakları terk etmeyen maden işçilerinin direngen tavrı örnek alınmalıdır. Yine kadın hareketinin 25 Kasım pratiği; hazırlığı, kapsayıcılığı ve meydanları dolduran tavrıyla örnek bir mücadele pratiğidir. Gençlik cephesinde birleşik mücadele zemininde atılan adımlar önemli ve büyütülmelidir. Bizler açısından yönelmemiz gereken en somut görev, tek tek parçalarda oluşan bu enerji ve birikimden doğru zeminde beslenme ve attığımız bütün adımların, yaptığımız bütün çalışmaların etkisini, içinde bulunduğumuz anın ötesine taşımayı hedeflemek olmalı.

27 Kasım günü basın açıklaması yapan İstanbul’daki esnaf dernekleri, pandemi döneminde ekonomik olarak tükendiklerini vurgulayarak acil çözüm talep ettiler.

“Esnafın Ayakta Kalacak Gücü Kalmadı”

Kadıköy Esnaf Derneği, Beyoğlu Eğlence Yerleri Derneği, Beşiktaş Esnafı Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği, Avcılar Cafe Bar İşletmecileri Derneği ve Kocaeli Eğlence Yerleri Yatırımcıları Derneği, bugün saat 15.30’da Kadıköy’de bir araya gelerek esnafın, pandemi politikaları yüzünden hali kalmadığını ve batma noktasına geldiklerini vurguladı.

Açıklama Beşiktaş İskelesi’nde yapılırken, esnafın ellerinde ‘Esnaf destek bekliyor, batıyoruz!’ pankartını taşıdılar. Alana gelen çok sayıda kişi ise ‘Bizim kavgamız ekmeğimiz’, ‘Garsonum çalışmıyorum’, ‘Virüsten de açlıktan da ölmek istemiyoruz’ dövizlerini taşıdılar. Yapılan açıklamaya HDP milletvekili Musa Piroğlu ve Partizan okurları da destek verdi. Eylemde esnaf derneklerinin konuşmaları polis tarafından engellenirken, sadece basın metninin okunmasına izin verildi.

Basın metnini ise, esnafın adına Tuncay Savaşlı okudu. Savaşlı iktidarın, pandeminin tüm sorumlusunun esnafı gibi davranmasının kabul edilmez olduğunu ifade ederek başladı konuşmasına. Esnafın kepenk kapattığı bir ortamda AVM’lerin açık olmasının da anlaşılabilir olduğunu söyleyen Savaşlı, devamında şunları söyledi: “Esnaf ve çalışanlar olarak yetkililere bir kez daha sesleniyoruz. Pandemi kurallarına ve alınan önlemlere hiçbir şekilde karşı değiliz. Ancak önlemler çerçevesinde kapattığımız ya da tek çözüm olarak sunduğunuz paket servisi önerisi ile kapatmaktan beter ettiğiniz esnafın artık ayakta kalacak gücü kalmamıştır. Bir arı önce taleplerimize ses verilmesini ve bizlere gerçekçi bir çözüm sunulmasını istiyoruz.”

Sinbo Direnişçileri: “Sadece kendimiz için değil, tüm işçiler için direniyoruz!”

Koronavirüs salgını nedeniyle geçici süreliğine kapatılan ya da çalışma süreleri mevcut durumdan dolayı azalan ve faaliyetleri kısmen de olsa imkansızlaşan işyerlerinin zararlarını azaltmak için “Ekonomik ve Sosyal Hayata Etkilerinin Azaltılması Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” 17 Nisan’da yürürlüğe girdi. Kanunla birlikte ücretsiz izin uygulaması getirildi. Uygulama sonucu birçok işyeri, çalışanlarını ücretsiz izne çıkardı. Sinbo firmasına ait Haramidere’de bulunan fabrika da bu kapsamda sendikalı olan 6 işçiyi 11 Eylül’de 2 ay boyunca ücretsiz izne çıkardı.

2 ayın bitmesiyle birlikte firma, işçilerin evlerine bilgilendirme kağıdı göndererek ücretsiz izni 2 ay daha uzattı. Bununla birlikte işçiler 18 Kasım’da fabrika önünde “Direniş Çadırı” kurdu. “Sendikalı oldukları için ücretsiz izne çıkartmalara, işten çıkarmalara, kölelik yasalarına ve saldırılara karşı” direniş başlattılar.

Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak direniş alanına giderek direniş çadırında işçilerle söyleşi gerçekleştirdik. 3 Kadın direnişçi fabrika karşısına kurdukları çadırda hem direnişlerini sürdürüyor hem de çadırda gerçekleştirdikleri ‘Halk Okullarıyla’ direnişlere dair bilgiler paylaşıyor.

Direnişçiler Dilbent Türker, Hüsne Kuralay ve Kardelen Çelik bu direnişin sadece Sinbo işçileriyle sınırlı olmadığını ve pandeminin tüm yükünü omuzlayan işçi sınıfı için olduğunu vurguluyorlar.

İlk olarak konuştuğumuz Dilbent Türker oldu. Türker 3 yıldır çalıştığı Sinbo’da 1 yıldır Tüm Otomobil ve Metal İşçileri Sendikası’nda (TOMİS) örgütlendiğini anlattı. Sendikalaşmanın ardından baskı ve mobbingin de arttığını ifade eden Türker şunları söyledi:

“Ben 3 yıldır Sinbo’da çalışıyorum. Sinbo’da çalıştığımız süre boyunca maaşlarımızın geç yatırılması, parça parça yatırılıp bazen 4 taksitte verilmesi bizim için çok büyük sorun olmaya başlamıştı. Bunların haricinde iş yerinde hijyen koşullarının olmaması, ustaların ve şeflerin yaptığı mobbing ve baskılar, iş içinde sürekli performans dayatmaları bizi etkiliyordu. Ben de bu durumlardan kaynaklı sendikalı olmuşum. Pandemi öncesi süreçte de 10 arkadaşımız sendikalı olduğu için ya işten atıldı, ya da istifaya zorlandı. Biz de

maaşlarımızın düzeltilmesi için hem dışarıdan sendikamızla hem de içeriden bizim iş durdurma eylemlerimizle birkaç şey yaptık. Maaşlarımızda da kısmi bir düzelme olmuştu. Aynı zamanda aldığımız asgari ücret de zamanında yatmaya başlamıştı. Böyle küçük bir kazanım elde etmiştik. Pandemi dönemi başlayınca belki içerideki bir takım koşullar da düzeler diye bekledik ama hijyenik ortam sağlanmadı, ustaların baskıları daha da arttı ve performans dayatmaları da yine arttı. Yani çalışma koşulları daha da zorlaştı. Bu da bizim için sendikal mücadeleyi yükseltmemizi düşündürdü. Çünkü içerideki tuvaletler temizlenmiyordu, tuvaletlere peçete dahi konulmuyordu, pozitif çıkan işçilerin çalıştığı ortamlar temizlenmiyordu, pozitif çıkan işçilerle temas eden işçiler teste dahi gönderilmiyordu. Yani işyeri çalışma koşullarının neredeyse olmadığı bir alandı.

Pandemi döneminde ise bir buçuk ay boyunca Kısa Çalışma Ödeneği’ne tabii tutulduk. Daha sonra fabrikaya dönüp Eylül ayına kadar çalışmaya devam ettik. 11 Eylül günü ise işte pandemi koşullarını bahane ederek ‘Sizi ücretsiz izne çıkarıyoruz, devlet bize bu hakkı verdi. İmza vermeseniz de olur, itirazınız kabul olmaz, gidin’ dediler. Böylelikle 11 Eylül’de bizim gibi TOMİS üyesi 6 arkadaş 2 ay boyunca ücretsiz izne çıkarıldık. Yani iş bahanesiyle çıkarıldık açıkçası, çünkü

bizden sonra işe 100 işçi daha aldılar. Biz de burada kötü niyet olduğunu anladık.”

İşten çıkarılmamızın ardından da buraya gelerek basın açıklamamızı gerçekleştirdik. Bu iki ay boyunca da hukuki olarak tüm haklarımızı aradık, fabrika önüne gelerek işçilere seslendik, konuyla ilgili bildirimimizi dağıtarak işçilere gerekli bilgilendirmeyi yaptık.”

Ücretsiz iznin bitmesinin ardından nasıl bir süreç işledi?

“Bizim ücretsiz iznimiz 17 Kasım’da bitmişti ve biz işbaşı yapacaktık ama o süreçte de evlerimize evrak göndererek ücretsiz iznimizi 2 ay daha uzattıklarını söylediler. Biz de yapılanlara karşı direnişimizi artırarak direniş çadırı kurma kararı aldık ve fabrika önüne gelerek direniş çadırımızı kurduk. 18 Kasım gününden itibaren 3 kadın arkadaş olarak burada direniyoruz.”

Direnişe geçen 3 kadından biri de Hüsne Kuralay, Kuralay da sendikalı olduğu için hem mobbinge hem de ücretsiz izin dayatmasına maruz kaldı. Kuralay kendi hikayesine dair şunları söyledi:

“Ben de yaklaşık 4 senedir Sinbo’da çalışıyorum. Bu dört yılın son bir yılında sendika faaliyeti yürütüyordum. Sendikalaşmaya başladıktan sonra özellikle şeflerin mobbingi vardı. İşte ağızımızı aramaya çalışıyorlardı, kimler sendikalı oldu diye. Ya da sendikalı olanların neler yaptığını öğrenmeye çalışıyorlardı falan.

Biz de sesimizi duyurmak için direnişe başladık. Çadırda direnişimize başladığımızdan itibaren de burada direniş okulları gerçekleştiriyoruz. Şimdiye kadar 4 tane gerçekleştirdik. Taleplerimiz karşılanana kadar direnişimizi burada devam ettireceğiz.”

Kardelen Çelik ise özellikle kadınların, direnişlerine verdiği desteğin yoğun olduğunu vurgulayarak şunları söyledi:

“Ben dört yıldır Sinbo’da çalışıyorum. İki yıldır da TOMİS Sendikası’nda örgütlüyüm. Sendika sürecimin başlangıcında da baskıların olduğunu görüyorduk. Yani sendikalı arkadaşlar olarak gözler hep üzerimizde oluyordu. Sendikalı olarak izin falan istediğimiz de dahi izin vermiyorlardı. İşten çıkmamız için yoğun baskıya maruz kalıyorduk. Arkadaşlarımızın dediği gibi şefler de aynı baskıları uyguluyordu sürekli.

Direnişimiz 27 Kasım’dan beri devam ediyor. O günden itibaren direnişimize destek olunuyor. Özellikle kadın arkadaşlar direnişime destek oluyor. Dediğimiz gibi direnişimizi kazanana kadar devam ettireceğiz.”

Son olarak Sinbo önünde direnen Dilbent Türker, Hüsne Kuralay ve Kardelen Çelik’in talepleri şu şekilde:

Ücretsiz izin ile 7244 No’lu yasanın kaldırılması

İşe geri dönmek istiyoruz. Sendikalaşmak anayasal bir hak.

“İşverenin Saldırıları Bitmiyor, Bizde Püskürtmenin Yollarını Ortaya Koyacağız”

Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için Systemair HSK, Özer Elektrik ve Baldur fabrikalarında tazminatsız olarak işten çıkarılan ve ücretsiz izne çıkarılan işçiler direnişlerini, 24 Kasım günü Ankara yürüyüşüyle sürdürmek istedi. Ancak işçilerin Gebze'den Ankara'ya yürüyüş isteği, polis engeli ve sonrasında gözaltıyla karşılaşma buldu.

Direnişleri ve eylemleriyle kısa sürede dikkatleri üzerine çeken metal işçilerinin taleplerini ve sorunlarını bundan sonra ne yapacaklarını Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Sekreteri Fehmi Elmacı'ya sorduk.

Metal işçileri, direnişleri ile önemli bir gündem yarattı. Direnişteki işçilerin yaşadıkları sorunlardan ve taleplerinden başlayalım isterseniz...

-Bizim örgütlenme çalışması yaptığımız işyerlerinde, anayasal hakkımız olmasına rağmen işverenlerden çok ciddi tepkiler alıyoruz. İşçiler, işten atılmakla tehdit ediliyor, aileleri aranıyor, sendikadan istifa etmeleri yönünde tehdit ediliyor. Arkadaşlara paralar, ekstralar, zamlar teklif ediliyor. Tabii bunlar üyelerimiz tarafından kabul edilen şeyler değil. Bizim sendikamızın en büyük özelliği şudur; sendika bir taslak çıkartıp biz bu zammı istiyoruz demez. Birleşik Metal-İş Sendikası kurulları ve komiteleri ile taslağı hazırlar, ne eksik varsa son halini verir, o doğrultuda işçiye gider. Çok demokratik bir sendikayız, tepeden kararlarla yapmayız bu işi.

Mesela HSK Systemair'de insanlar yıllardır %50 mesai ile çalıştırılırken, işveren sendikayı duyar duymaz cumartesi günleri %150, pazar günü %200 olarak ilan etti. Sendikadan yeter ki vazgeçin! %20 ekstra zam teklif edildi bazı arkadaşlarımıza, “sendikayı kırım burada engelleyin, sendikanın girmesine izin vermeyin size yüzde yirmi ekstra zam verelim” dediler.

Özer Elektrik'te 10 tane arkadaşımızı işten çıkartıldı. 4 tane arkadaşımız kapı önünde direnişe devam ediyor, bir kısmı tazminatlarını aldı gitti. İçeride işveren bir yandan örgütlülüğü kırmaya çalışıyor. Baltur'da, yetki tespitimiz geldi, Cuma günü (27 Kasım) arabulucu toplantısının sonucunu yapıldı. Arabulucu raporu yazıldıktan sonra önümüzdeki günlerde Baltur'da greve çıkacağız. Baltur'da 100'ün üzerinde çalışmamız var. Bu bölgede 3 tane fabrikamızda aynı şeyler yaşanıyor yani model aynı. İnsanlar orada fabrikanın (Systemair

HSK) içerisinde geri adım atmadı.

HSK'dan, 16 Ekim gününden bahsediyorum. Çalışma Bakanlığı'ndan çoğunluk tespiti geldi. O gün başladılar. Biz baskılardan dolayı sendika olarak kapının önüne gittik. O gün içerisinde 46 tane arkadaşımızı ücretsiz izne çıkardılar. Ücretsiz izin neden yasalaştı bu ülkede? Pandemi dolay! Ne dendi bu yasa çıkartılırken? İşleri bitme noktasına gelen işyerleri kapanmasın, oradaki çalışan işçiler işsiz kalmamasın diye ücretsiz izin yani sıfır ücret alacaklarına, ücretsiz izin modelini çıkardılar.

Bu bizim sendika olarak desteklediğimiz bir şey değil bir kere. Çünkü bu açıklık, sefalet ücreti 1167 lira. İçerde işi olmasına, fazla mesai yapmasına rağmen bir yandan işçi alıyor olmasına rağmen, düşünün orada 46 tane arkadaşımızı ücretsiz izne çıkardılar. Bu da yetmedi; yemek paydoslarında dışarıdaki arkadaşlarımıza destek veriyorlar diye iki arkadaşımızı tazminatsız işten attı ve biz bu noktada direnişe geçtik fabrika önünde.

24 Kasım günü Ankara'ya yürümek istediniz ancak polis engeli ve saldırısıyla karşı karşıya kaldınız...

-Biz bu üç fabrikanın çalışanlarını temsilen aslında 20 kişilik bir heyet; 3 fabrikadan kapı direnişçisi beşer arkadaş; birer tane yönetici ve Genel merkez kadrolarıyla yürüme kararı aldık.

Biz bu kararımızı açıklar açıklamaz, Vali bey de vakit kaybetmeden yürüyüş sağlığı çıkardı, pandemi nedeniyle! 24 Kasım günü ilk etapta 14 arkadaşımızı aldılar. Biz tüm fabrikalara çağrı yapınca, “yürütmüyorsanız biz tüm arkadaşlarımıza çağrı yapacağız” deyince işler karıştı. Kapı önünde ne kadar arkadaşımız varsa; temsilci, işçi, genel başkan kim varsa kapının önünde yer aldılar. 99 arkadaşımızı gözaltına alındı.

Tabii bu gündem yarattı, Türkiye'de

ulusal basına yansıdı. İşçileri Bakanı Süleyman Soylu girdi devreye, sendikaya ulaştılar. “Biz yürüyeceğiz” dedik karar aldık, gerekirse tüm işletmeleri de durduracaktık; genel başkanımız açıklamasını yaptı bununla alakalı. Dediğim gibi araya girildi, 20 kişi ile yürümemize izin verildi. Gebze'nin çıkışına kadar yürüdük. Ankara'ya gittik.

Önce Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (İLO) önüne gittik buradaki haksızlıkları bir rapor haline getirmiştik. Önce İLO'ya bu raporları verdik daha sonra Çalışma Bakanlığı'na gittik. Burada da genel başkanımız yanındaki heyet ile birlikte bir görüşme gerçekleştirdi. Çalışma Bakanı covid olduğu için onunla değil vekili ile görüşüldü.

Ankara'daki görüşmelerinizden edindiğiniz izlenim nasıldı? Fabrikalarda sahiplenmenin olumlu olduğu görülüyor... Bundan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

-Çok dikkate alıyorlar mı? Almıyorlar ama metal işçisi örgütlü bir işçi. Önemli olan örgütlülük! Dediğim gibi bir anda gündeme oturabiliyor yaptığı ile duruşu ile. Biz 24 Kasım günü aynı anda bütün fabrikalarda vardiya giriş çıkışlarını, üretimi durdurarak basın açıklaması yaptık. İşçiler artık patlama noktasında, yapılan haksızlıklar bir yerden kıvılcımı çıkaracak!

Genel başkanımız burada bir çağrı yaptı; “eğer bize müdahale edilirse buraya bütün fabrikalardan işçileri çağırıyoruz” dedi. Sonrasında yapılan görüşmelerle izin çıkınca, işçileri ikna etmekte zorlandık, gelmesinler diye. Buna rağmen 30 fabrikadan üyelerimiz buraya gelmek istediler. Dediğim gibi hat safhaya çıktı sahiplenme.

Bizim İŞKUR'dan bir müfettiş ile görüşmemiz olacak. Müfettiş işten atılan arkadaşlarımızın ifadelerini alacak. Oradaki görüşmenin ardından ortaya çıkacak ra-

pora göre yeni bir eylem planı ortaya koyabiliriz! 24 Kasım akşamı biz emniyette gözaltında iken bile HSK patronu 12 tane arkadaşımızı daha ücretsiz izne çıkardı maalesef. İşverenin saldırıları bitmiyor, bizde püskürtmenin yollarını koyacağız ortaya.

Metal işçileri pandemiden nasıl etkileniyor, işyerlerinde gerekli koşullar sağlanabiliyor mu?

-Pandemi her ne kadar toplumun her kesimini etkiliyor dense de bir işçi hastalığı, maalesef meslek hastalığı haline geldi. Neden? Çünkü işçiler fabrikalara gitmek durumunda. Biz bunu sokağa çıkma yasaklarında da yaşadık. Tüm Türkiye durdu, biz tüm işçiler fabrikalara özel izinlerle çalışmaya gittik. Örgütlü olunan yerlerde hijyen koşulları sağlanıyor, sağlanmayan yerlere de biz sendika olarak müdahale ediyoruz. Maske bile vermeyen işyerleri var, bir maske ile akşama kadar çalıştırılan işyerleri var!

Birleşik Metal-İş'in metal sektöründe covid yayılımı ile ilgili bir açıklaması olmuştu Kasımın 20'sinde. Bu dönemde bu bölgede pandemi hortladı. 30-40 kişiye, 50 kişiye varan covid vakaları ortaya çıkmaya başladı. Pandeminin ilk döneminde fabrikalar durdu biliyorsunuz, bir kısmını biz durdurduk, Gebze 1 No'lu Şube olarak. Biz de hiç bir arkadaşımızın mağdur olmaması, pandemiden dolayı hayatını kaybetmemesi için elimizden gelen bütün çabayı sarf ettik. Mesela, kısa çalışma ödeneklerinde normal ücretin yüzde altmış ödeniyor. Biz hiçbir fabrikamızda bu eksik ödemeyi yaptırtmadık.

Soma ve Ermenek'te maden işçilerinin direnişleri var biliyorsunuz. İşçi sınıfı birçok yerde hakları için mücadele ediyor...

Son olarak ne demek istersiniz?

-Tabii bu durum emek ve sermaye ilişkisi. Şunu söyleyebilirim iş kolu farkı yok, emekçiler bir araya gelmeli. Beraber mücadele etmeli! Onlar da aynı sıkıntıları yaşıyor bizler de aynı sıkıntıları yaşıyoruz.

Türkiye işçi sınıfının bir araya gelip, onurlu bir şekilde direnmesi gerekiyor! Genel anlamda bir hareketlilik var. Soma, Ermenek, metal işçilerinin direnişi oldu 25'inde gördünüz. Ermenek işçilerine de saldırdılar, onlara da izin verilmedi. Sorunları aşmak için şöyle bir çağrı da bulunabiliriz; tüm işçi sınıfı bir araya gelmeli ve mücadele etmeli diyorum.

Teşekkür ediyorum, sağ olun

Biz teşekkür ederiz.

KADINLARIN BİRLİĞİ

KADIN İSYANINDAN HERKESİN ÖĞRENECEĞİ BİR ŞEY VARDIR!

Kadınların birleşik mücadelesinin katılan tüm kesimlerin farklılıklarına değil, ortaklığına yapılan vurguyla başarılı olduğunu söylemeliyiz. Kadın, LGBTİ+ düşmanı, zorba patriarkal sisteme karşı kadınların birlikte güçlü olması esprisi slogan olmaktan çıkartılıp somutluk kazanmıştır kadın isyanlarında.

Tüm dünyada uzunca bir süredir -özellikle son 4-5 yıllık dönemde daha da görünür bir şekilde- bir "kadın isyanı" yaşandığını kabul etmeyen kimse kalmadı artık.

Bu isyanın aldığı biçim-renk, her ülkede farklılıklar gösterse de genel itibarıyla niteliği, yani talepleri, kullanılan yöntemler, eylemlerin biçimi vs. bütünlüklü bir değerlendirmeyi fazlasıyla hak ediyor. Bu, hem **yaşgınlığı** açısından hem de elde edilen **somut kazanımlar** açısından daha da önemli hale geliyor. Bu deneyimleri incelemeye sadece kadın özgürlük mücadelesi bağlamında değil, **sınıf mücadelesinin tüm alanlarına** örnek olması açısından ihtiyaç vardır.

Bugünkü kadın isyanının en temel özelliklerinden biri, farklı ülkelerde, farklı taleplerle, farklı şekillerde sokağa çıkan kadınların giderek birbirine yakınlaşması, birbirinden öğrenmesi, karşılıklı destek ve dayanışmayı örmesidir. Yani kadın mücadelesi bu şekilde, deyim yerindeyse "küresel" bir hal almakta, kadınların birbirinden güç ve örnek almasının önünü açmaktadır. Hareketin en güçlü yanı budur diyebiliriz.

Örneğin İsviçre'de ya da

İzlanda'daki "eşit işe eşit ücret" talepli kadın grevi, tüm dünyada destek-dayanışma bulup birçok ülkede grev örgütlenebiliyor; Şili'de kadınların Las Tesis dansı tüm dünyada kadınların ortak ezgisi olabiliyor, Rojava'da kadınların DAİŞ çetelerine karşı verilen savaşın ön saflarındaki konumu onlarca ülkede Rojava'yı savunma komitelerinin-plaformlarının kurulmasına öncülük edebiliyor, on binlerce kadın Kobanê'nin kurtuluş gününde Arin Mirkan resimleriyle sokaklara akabiliyor vb. vb. Kadınların, bu sınırları aşan dayanışması birbirini besliyor ve birlikte daha güçlü bir mücadele hattı çıkartıyor ortaya.

Kadınların her bir ülkedeki taleplerinin diğer ülkelerdeki kadınlarla ortaklığı da bu dayanışmayı güçlendiriyor. Örneğin Meksika'da yüz binlerce kadının sokaklara çıkıp meclis binalarını ateşe veren öfkesinin aynısını ülkemizde "**Ölmek istemiyorum**" diyen Emine Bulut'un çığığında hissetmemek mümkün mü? **Kadınların ortak sorunları, uluslararası alanda kadın dayanışmasının da temellerini oluşturuyor doğal olarak.**

Her bir ülkedeki kadın isyanlarının ortak bir diğer yönü de, an'da kadınların en yakıcı, en yaşamsal sorunlarına odaklanması, o ülkedeki hemen hemen tüm kadınlara dokunmasıdır. Örneğin Mısır'da kadınların "ekmek isyanı" Mısırlı kadınların ayrıcalıklı bir kesimi dışında tümünü kapsamakta, doğrudan yaşamlarına dokunmaktaydı. Ya da Polonya'da kürtajın yasaklanması, hatta tecavüz sonucu oluşan gebeliğin sonlandırılmasının dahi yasak kapsama alınması bütün kadınlar açısından yaşamsaldı. Hatta Trump'ın ABD başkanı olarak

göreve başlayacağı gün sadece ABD'de değil tüm dünyada kadınların sokağa çıkması, Trump'ın temsil ettiği zengin, beyaz, erkek, heteroseksist, kürtaj karşıtı, kadın düşmanı tüm simgelere karşı yaşamsal bir tepkiydi.

Diğer yandan örneğin ülkemizdeki İstanbul Sözleşmesi'nin iptaline karşı uzun soluklu mücadelede de olduğu gibi, herkesin bir parçası olabileceği bir sürecin örgütlenmesini kadınların önemli bir başarı ve becerisi olarak görmek gerekir. Evinde sosyal medyadan yaptığı paylaşımından sokak ayağına kadar kadınların önemli bir kesimini bu sürecin bir parçası haline getirebilmiş bir mücadele hattı izlenmesi, Sözleşme'nin ne getirdiğinin, iptalinin ne anlama geldiğinin açık ve sade bir şekilde topluma anlatılabildiği olması sonucun başarılı olmasında önemli bir etken olmuştur.

Yine Sözleşme'nin iptaline karşı mücadeleden devam edersek, kadınların sadece savunma, haklarını koruma temelinde bir çizgi izlemediğinin, hem haklarını savunan ama aynı zamanda karşı hamle yapan taleplerini gündemleştirdiğinin altını çizmek gerekir. "İstanbul Sözleşmesi'ni uygula" sloganı bu anlamıyla öğreticidir. (Bir başka örnek de 2012'de kürtajın kısıtlanmasına yönelik başlatılan saldırının "Kürtaj haktır, Roboski katliam" sloganıyla karşılanmasıydı.)

Ve son olarak, kadınların birleşik mücadelesinin katılan tüm kesimlerin farklılıklarına değil, ortaklığına yapılan vurguyla başarılı olduğunu söylemeliyiz. Kadın, LGBTİ+ düşmanı, zorba patriarkal sisteme karşı kadınların birlikte güçlü olması esprisi slogan olmaktan çıkartılıp somutluk kazanmıştır bu kadın isyanında.

Sinbo işçileri, çıkarıldıkları ücretsiz iki ayı geçiren işçiler fabrikaya döndüklerinde bu "iznin" iki ay daha uzatıldığını öğrenince fabrika önünde direnişe geçtiler.

Sinbo ve Bimeks'te, Kadın İşçiler Direnişte!

Pandemi dönemini patronlar için fırsata çeviren devlet, işçiyi korumak adına "işten çıkarmaları yasakladığını" duyurmuş ama bunun yerine patronlara "ücretsiz izin" üzerinden sınırsızlık vaat etmişti. Bunu fırsat bilen patronlar, örgütlenen işçileri işten çıkarmak yerine "ücretsiz ine" çıkararak cezalandırıyor. Bunun son örneği olarak, İstanbul-Haramidere'de bulunan Sinbo fabrikasında yaşandı. Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) üyesi Sinbo işçileri, iki ay önce ücretsiz izne çıkarılarak açlığa mahkum edilmiş, iki ayı geçiren işçiler fabrikaya döndüklerinde bu "iznin" iki ay daha uzatıldığını öğrenince fabrika önünde direnişe geçtiler.

İşçilerin direnişinin 8. gününde, 25 Kasım'da Sinbo direnişçisi kadın işçilerin çağrısıyla direniş çadırında etkinlik düzenlendi. Yeni Demokrat Kadınlar olarak bizim de yer aldığımız etkinliğe Emekçi Kadınlar, İşçi Emekçi Kadın Komisyonları, Devrimci Gençlik Birliği, Alinteri, Kent Emekçileri Dayanışması da katıldı. Kadın işçiler fabrikada kadınların çalışma şartlarını aktarırken YDK olarak da biz de bir konuşma yaptık.

Erdoğan'ın 25 Kasım vesilesiyle yaptığı konuşmada "dili sürçerek" 25 Kasım'ı "Kadına Dönük Mücadele Günü" olarak ifadelendirdiğini hatırlatan ve "fikirleri neyse zikirleri de odur" diyen arkadaşımız, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Biz zaten onların kadınla mücadele ettiklerini, erkek-devlet-yargı işbirliğiyle kadınları evlerine mahkum etmeye çalışan, buna itiraz eden kadınları cinsel şiddetle, ölümlü yıldırımaya çalışan politikalarından biliyoruz. Keza kendileri, güya 'pandemiyle mücadele planı' hazırladıklarını açıkladıklarında da işçi patronlarına, sermayeye 'neşeniz yerinde' demişti. Sermayeyi güçlendireceklerini, pandemiyi fırsata çevireceklerini, bunu da sermaye için yapacaklarını, işçiyi düşünmeyeceklerini o zaman da ifade etmişlerdi."

Bimeks direnişisiyle dayanışma

29 Kasım günü de kadın işçilerin öncülük ettiği Bimeks direnişçilerinin, hırsız patron Vedat Akgiray'ın Beykoz'da evinin önünde gerçekleştirdiği eyleme katıldık. İşçiler "Vedat Akgiray bizi arayarak, aramızdan işçilere alçak demeyi, boş tehditler savurmayı bırakacak bu Vedat Akgiray! Yalnız ve kimsesiz değiliz! Yılmayacağız! Bu paraları ödeyeceksin Vedat Akgiray!" dedi. Açıklamaya HDP İstanbul Milletvekili Musa Piroğlu ve Alinteri de katıldı.

25 Kasım'da Kadınlar Dünyanın Dört Bir Yanında Sokakta, İsyandaydı

25 Kasım eylemlerinde kadınlar bir çok kentte sokakta isyanını haykırırken, pandemi gerekçesiyle artan şiddete, emek sömürüsüne ve kadınlara dönük baskılara karşı mücadeleden vazgeçmeyeceklerinin mesajını verdi.

Yeni Demokrat Kadın ise bu yıl (25 Kasım 2020) "İsyanın Her Hali, Kadınların Normali" şiarıyla çalışmalarını yürüttü ve bulunduğu kentlerde bu şiarla eylemlerde yerini aldı.

İstanbul

25 Kasım Platformu saat:19.30'da Kadıköy İskele Meyanı'nda yapılacak eylem için Osmanağa Camisi önünde toplandı. Buradan yürüyüşle Kadıköy iskeleye geçti. Yeni Demokrat Kadın da eyleme "Şili, Kolombiya, Rojava Kadınlar İsyanda", "Transfobi Öldürür Eşitlenme Yaşatır", "İstanbul Sözleşmesi Uygulansaydı Fatma Altınamakas Yaşardı", "İsyanın Her Hali Kadınların Normali" yazılı dövizlerle katıldı. YDK'nın yer aldığı İstanbul 25 Kasım Kadın Platformu tarafından burada açıklama yapıldı.

İzmir

Kadınlar Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde toplandı. "Erkek adalet değil, gerçek adalet!", "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarını haykırdılar. YDK'luların da içinde olduğu yüzlerce kadın yürüyüşe geçti. Ardından açıklama yapıldı.

Aydın/Didim

25 Kasım günü saat 12:00'de Didim Kadın Platformu şiddete karşı sokaktaydı. Didim Kent Meydanı'nda toplanan kadınlar katledilen kadınların resimlerini taşıdı. YDK'nında katılım sağladığı eylem basın açıklamasının ardından sonlandırıldı.

Ankara

Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla Çankaya Belediyesi önünde buluşan kadınların Sakarya Caddesi'ne yürüyüşü polis tarafından engellendi. Polis eylemdeki kadınlara saldıran kitleyi ikiye bölmeye çalıştı. Bu sırada eylem komitesini rehin aldı. YDK Ankara'da "İsyanın her hali, kadınların normali", "Karanlıkta kalırsın bu kenti ateşe veririz" vb dövizlerle katıldı.

İkiye bölünen eylem kitlesi 25 Kasım açıklamasını Çankaya Belediye binası yanında okuyarak, 25 Kasım eylemini sonlandırdı.

Eskişehir

Eskişehir'de kadınlar Espark AVM önünde toplandı. 25 Kasım akşam saat 19:00'da bir araya gelen kadınlar, virüsten de şiddet-

ten de ölmek istemiyoruz diyor.

Bodrum

Kadınlar Bodrum'da sokaktaydı. Eşitlik İçin Bodrum Kadın Platformu üyesi kadınlar Belediye Meydanı'nda açıklama gerçekleştirdi. Mor tüllerle zincir oluşturan kadınlar, "İstanbul Sözleşmesi'ni uygula", "Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz", "Yaşasın kadın mücadelemiz" sloganlarını attı.

Antep

Kadınlar, Antep Demokratik Kadın Platformu'nun çağrısıyla Balıklı Parkı'nda bir araya gelerek, fotoğraf sergisi açtı. Burada kadınlar adına açıklama yapan Eğitim-Sen Antep Şubesi Kadın Sekreteri Elif Söyleyici, dünyanın dört bir yanında eşitsizliği, yoksulluğu, savaşları ve şiddeti üreten erkek egemen kapitalist sisteme karşı alanlara çıktıklarını söyledi.

Mersin

Mersin Kadın Meclisi, "Asla yalnız yürümeyeceksin" pankartının açıldığı eylemi, Özgecan Aslan Barış Meydanı'nda gerçekleştirdi. Eylemde "İstanbul Sözleşmesi uygulansın", "Sessiz kalmıyoruz" yazılı dövizler ile katledilen kadınların fotoğrafları taşındı.

Mersin Kadın Meclisi Sözcüsü Özge Çabuk yaptığı konuşmada şiddeti, cezasızlığı, şüpheli ölümleri, kadın cinayetlerini durdurmak için İstanbul Sözleşmesi'ni uygulatacaklarını belirterek, her gün kadınların kendi hayatlarına dair karar aldıkları için öldürüldüğüne dikkat çekti.

Van

Özgür Kadın Hareketi'nin (TJA), 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında Van'da düzenlemek istediği yürüyüşe "eylem ve etkinlik" yasağı gerekçe gösterilerek izin verilmedi.

Sabahın erken saatlerinde HDP'nin parti binasını zırlı araçlarla ablukaya alan çok sayıda polis kadınlara engel oldu. Bunun üzerine HDP'li Günay ve Coşkun ile polisler arasında uzun bir süre tartışma yaşandı. Kadınlar, "Erkek Vuruyor Devlet Koruyor", "Jin, Jiyan, Azadî" sloganlarıyla polislere tepki gösterdi.

Amed

Dicle Amed Kadın Platformu (DAKP) 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında Kayapınar ilçesi, Dünya Kavşağı'nda bir araya gelerek yürüyüş düzenledi. Yürüyüş öncesi kavşaktaki yollarda polis geniş "gü-

venlik önlemi" aldı. Kadınların bir araya geldikleri alanın etrafını saran polislerin sayısı kadınların 3 katını oluştururken, polis pandemi gerekçesi ile yürüyüşe izin verilmeyeceğini söyledi. Polisler ile kadınlar arasında geçen tartışma sonrası kadınlar Medya Kavşağı'na kadar yürüyüş yapma kararında ısrarcı oldu.

Kadınlar, eylemde Kürtçe ve Türkçe "Kadın kırımına hayır", "Fıtratımızda direniş var", "Kadın düşmanı yasalara hayır" ve "İstanbul Sözleşmesi'ni uygula" dövizlerini taşıdı. Kadınlar katledilen Mirabel kardeşlerin fotoğraflarının yer aldığı ve "Erkek ve Devlet Şiddetine Karşı kendimizi Savunuyoruz" pankartını açtı. Yürüyüş geçmeden önce basın açıklaması yapıldı. Ardından eylem yürüyüş ve atılan sloganlarla sona erdi.

Urfa

Urfa İl Kadın Platformu, 25 Kasım dolayısıyla basın açıklaması yaptı. Ahmet Bahçıvan İş Merkezi önünde yapılan açıklamaya çok sayıda kadın katıldı. Basın metninin Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) yöneticisi Selma Ateş tarafından okundu. Açıklama, "Jin jiyan azadî" sloganları eşliğinde son buldu.

Mardin/Kızıltepe

Özgür Kadın Hareketi (Tevgera Jinên Azad-TJA) ve Halkların Demokratik Partisi Kadın Meclisi öncülüğünde, 25 Kasım kapsamında Mardin'in Kızıltepe ilçesinde yürüyüş gerçekleştirildi. Mehmet Sincar Parkı önünde bir araya gelen kadınlar, zırlı araç ve çevik kuvvet polisleri tarafından ablukaya alındı. Polis, Mardin Valiliği'nin "eylem, etkinlik yasağı" gerekçesiyle yürüyüşe izin verilmeyeceğini belirtti. Yapılan tartışmalar sonucu kadınlar, gruplar halinde HDP ilçe binasına doğru yürüyüşe geçti.

Dersim

Dersim Kadın Platformu üyeleri, "Erkek devlet şiddetine karşı mücadeleyiz" sloganıyla Seyit Rıza Meydanı'nda bir araya geldi. Platform adına açıklama yapan Fatoş Taşkale kadınların, dünyanın her yerinde fiziksel, psikolojik, ekonomik şiddete maruz kaldığını belirterek, "Her güne yeni bir ölüm, şiddet, taciz ya da tecavüz olayı ile uyanır olduk. Kadınlar lehine imzalanmış ulusal ve uluslararası sözleşmelere uyulmadığı gibi, cezasızlık ve haksız tahrik indirimi gibi cezai uygulamalar, kadına yönelik her türlü şiddet, taciz, tecavüzde erkekleri güçlendiriyor, teşvik ediyor, koruyor" denildi.

326 gündür kayıp olan Munzur Üniversitesi öğrencisi Gülistan Doku'nun ablası Aygül Doku ise, kardeşinin kayboluşundan sorumlu olan herkesin hesap vereceğini söyledi.

ROJAVA

Rojavalı kadınlar, 25 Kasım dolayısıyla yürüyüş gerçekleştirdi. Şiddete ve işgale karşı mücadelenin süreceğine dikkat çeken kadınlar, Rojava kadın devrimini savunmak için mücadele çağrısı yaptı.

Kadınlar Rojava'nın Şehba, Kobanê, Dirbêsiyê, Qamişlo, Heskê kentlerinde de sokakta işgale karşı mücadele edeceklerini haykırdı.

AVRUPA

Almanya'nın kentleri başta olmak üzere bir çok ülkede Yeni Kadın'ın da dahil olduğu 25 Kasım eylemleri gerçekleştirildi.

İsviçre, Avusturya/Viyana, Fransa gibi bir çok yerde eylemler yapıldı. Yeni Kadın bu yıl "Emparyalizm saldırıyor, kadınların mücadelesi büyüyor" şiarıyla katıldı.

Şengal, Şengal Halkınındır! Peki ya Ferman Kimin?

9 Ekim tarihinden bu yana daha fazla gündeme gelmeye başlayan Şengal şu sıralar daha da karmaşık bir hal alıyor. KDP ve Irak Merkezi Hükümeti arasında imzalanan Şengal Anlaşması ile beraber 8 bini aşkın askeri birlik bölgeye sevk edildi ve bu hamlelerle beraber kentin bir nevi 2014'teki haline döndürülmeye çalışıldığı söylenebilir. Hatırlanacağı üzere 2014'te öz savunma güçleri ve özyönetim birimleri olmayan Şengal'de halk DAİŞ'in zulmüne uğramış ve ne merkezi yönetim ne de KDP tarafından korunmuştu. Tersine DAİŞ başta olmak üzere her yönden saldırılara açık hale getirilmişti.

Yakın tarihte imzalanan ve Ezidilerin yaşadığı onlarca saldırıdan sadece biri olan bu anlaşma ile Şengal'in DAİŞ zulmünü yaşadığı günlere döndürülmek istendiği gayet açık. Ezidi Halkı şimdiye kadar varlığına yönelen saldırıları "ferman" olarak nitelendiriyor ve bu anlaşma da 75. Ferman olarak adlandırılıyor.

Baktığımız zaman Şengal, Ezidilerin çoğunlukta olduğu ve kendi iradeleri ile yönetilip, güvenliğini sağlayan bir bölge. Ancak bu anlaşma ile beraber bölgede yer alan ve halkın iradesi ile oluşturulan güçler devre dışı bırakılmaya çalışılıyor. Şengal'e dışarıdan dayatılmaya çalışılan bu anlaşma elbette ki hiç yabancı olmadığı bir politika. Kürt ulusu içerisinde ayrıca farklı inanç ve kültüre sahip, yani birçok farklılığı içerisinde barındıran Şengal halkı siyasi olmadığı iddia edilen bir anlaşma ile açık açık asimile edilmeye çalışılıyor. Bölgeye sevk edilen askerlerin bir bölümünün Türkmen askerlerden oluşuyor olması da dipnot olarak eklenebilir.

Şimdiye kadar yaşadıkları onlarca saldırı karşısında bir şekilde varlıklarını sür-

düren Ezidiler başta olmak üzere, bir arada yaşayan halk bu saldırılar ile beraber, siyasi çıkarlar gözetilerek yok edilmeye çalışılıyor. Kendi öz savunma güçleri olmadığı takdirde bile ne DAİŞ ne merkezi hükümet ne de KDP'ye boyun eğen Şengal halkı bu tutumunu ısrarlı bir biçimde sürdürerek, iradeleri dışında imzalanan bu anlaşmayı kabul etmemekte kararlı. Keza anlaşma ilk imzalandığından bu yana halk protestolarını sürdürüyor. Örneğin geçtiğimiz günlerde, askeri sevkiyatların ardından saldırılar karşısında direniş kararı alındı ve Ezidi Gençleri Birliği ile Ezidi Genç Kadınlar Birliği canlı kalkan eylemi başlattı.

Toplamda bu saldırılar ile sadece KDP ve merkezi hükümetin çıkarlarının korunması hedeflenmiyor ancak saldırılar esasta bu iki taraf üzerinden yürütülmekte. TC ve Amerika'nın da ayrıca parmağının olduğu bu saldırı durumunda elbette ki zararlı çıkarılmaya çalışılan sadece Şengal halkı olmuyor. Toplamda Kürt ulusunun çıkarlarını gözetilen ulusal hareket oluyor. Şengal'deki özyönetim organları başta olmak üzere Şengal halkının ve ulusal birliğin çıkarlarını gözetilen herhangi bir kesim tarafından kabul görmeyen bu anlaşma ile bölgeden PKK ve PKK'ye yakın grupların çıkarılması da hedefleniyor.

Gelişmeler Şengal'de bir savaş hazırlığının göstergesi mi?

Yukarıda sözünü ettiğimiz yaşanan bu gelişmeler çok hızlı bir biçimde ilerlemese de anlaşmayı imzalayan tarafların belli hedeflerinin olduğu aşikar. Öncelikle Şengal'e saldırılarını ve özde 8 bini aşkın güvenlik gücünün sevkiyatını Irak'ın sınırlarını koruma olarak lanse etmeye çalış-

Yakın tarihte imzalanan ve Ezidilerin yaşadığı onlarca saldırıdan sadece biri olan Şengal Anlaşması ile Şengal'in DAİŞ zulmünü yaşadığı günlere döndürülmek istendiği gayet açık.

şan taraflar tamamıyla bölgede yer alan ve aktif rol oynayan PKK'ye karşı bir koruma duvarı örmeye çalışıyor. Bölgede daha öncesine dayanan bir varlığı olan ve halk tarafından kabullenilen, halkın taleplerini gözetilen PKK'nin mevcut durumda orada yer alması, anlaşma tarafları başta olmak üzere Şengal'e dair planları olan dış güçlerin de önünde bir engel olarak görülüyor. Bu durumda PKK'yi bölgeden uzaklaştırma çalışmaları elbette ki karşı taraflar için mecburi bir adım. Hem halk hem de halkın çıkarlarını savunanlar nezdinde haklı konumda olan PKK'nin oradan çıkarılmaması demek KDP veya Merkezi Hükümetin ve dolaylı olarak ABD ve TC'nin bölgede söz sahibi olma çabalarının boşa düşmesi anlamına geliyor. Bölgede söz sahibi olmasının yanı sıra PKK'nin oradaki varlığının dahi sözünü ettiğimiz tarafları tedirgin ve rahatsız ettiğini söylemek yanlış olmayacaktır.

Söz konusu başlıklar Şengal ve PKK olduğunda, TC için ayrı bir parantez açılması elbette ki mühimdir. TC'nin yalnızca son süreçteki politikalarını gözden geçirdiğimizde dahi imzalanan anlaşmadan ve Şengal'e dönük saldırılardan nemalanmak için tetikte beklediğini tahmin edebiliriz. KDP ve merkezi hükümet ile çıkarları uyuşan TC'nin bu anlaşmayı pek tabii sevinç ile karşılamış olması bunun ilk göstergesidir. Aylar önce Şengal'e dönük bombalamalar ile gündem olan, bu işgalci ve saldırgan tavrını PKK'nin askeri kamplarına, Medya Savunma Alanları'na operasyon başlatarak sürdürmüş olması da bize yeterince veri sunmaktadır. TC'nin Kürt ulusu söz konusu olduğunda tavrının ne yönde olacağını önceden tahmin etmek için elbette ki pek fazla veriye ih-

tiyaç yoktur. Ancak bunlar TC'nin Şengal başta olmak üzere bölgede hedeflediğinin ne olduğunu anlamak açısından önemlidir. Öncelikle TC'nin esas derdinin PKK ile olduğu aşikar. Ancak PKK ile sınırlı kalmayacak bir şekilde, Kürt ulusu ve kazanımlarına yönelik tahammülsüzlüğü de somutta atılan her adımda kendini göstermektedir. Bu kendi çıkarlarından bağımsız bir durum değildir. İstisnai durumlarda Kürt ulusunun çıkarlarını gözetmeyen KDP ile de karşı karşıya gelmişliği bilinen bir gerçek. Öylesi durumlar yalnızca KDP tarafının TC çıkarları ile çatıştığı durumlardır. Ancak mevcut durumda açık bir çıkar çatışması gündemde değil. Elbette ki KDP'nin TC ile ortaklaşmaya gitmesi hali hazırda ulusal birliği darbeleyen bir noktada durmaktadır. Ki söylemlerinin aksine KDP'nin ulusal birliği sağlamak gibi bir sancısının olmadığı da açık.

Bütün bu değerlendirmelerin yanında Şengal'in TC açısından da anlamı farklıdır. DAİŞ saldırıları karşısında direnen, teslim olmayan Kürt ulusunun bir kalesi olan Şengal, hem o dönemde hem de şimdi Rojava açısından büyük bir moral kaynağı ve direniş mevzisiydi. Aynı zamanda stratejik konum olarak da Rojava ile bağlantısı olan bir bölge olması itibarıyla TC'nin hedefi olmaktan kurtulamamıştır. Direnen ve saldırılara boyun eğmeyen Kürt halkının olduğu her yer TC'nin hedefi haline gelmektedir kuşkusuz.

Toplamda yaşanan gelişmelere dönüp baktığımız zaman KDP ve Irak Merkezi Hükümeti'nin Şengal'e yönelik planlarının sadece asker konuşlandırmak ve güvenliği sağlamak olmadığını ve daha ileriye gidileceğini, en azından planların bu yönde olduğunu söyleyebiliriz. Şengal halkı üzerinde bir baskı oluşturularak ve esasta öz yönetim ve öz savunma organları lağvedilerek oradaki hakimiyeti sağlamak yönlü adımlar atılacaktır. Halkın kendi iradesi ve varlığına yönelen bu saldırıları sükunet ile karşılamayacağı da yaşanan gelişmelerden anlaşılabilir. Sonuç olarak KDP ve Irak Merkezi Hükümeti'nin işbirliğinde, Şengal'e yönelik bir savaş hazırlığında olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Şengal halkına yönelecek saldırılar görüldüğü üzere bir direniş ile karşılaşacak ve bir çatışma durumu yaratacaktır. Önümüzdeki günlerde yaşanacak olan gelişmeler KDP ve Irak Merkezi Hükümeti'nin tavrını daha net hale getirecektir.

Reformları Onların Olsun, Zalimler İçin Kıyamet Kopsun!

Son dönemlerde bir “reform” sözcüğüdür, almış başını gidiyor. İlk “reform” duyurusu 13 Kasım günü; Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdürlüğü’nce düzenlenen Ceza Hukukunda Alternatif Çözüm Yolları Sempozyumu’nun açılış konuşmasında, Adalet Bakanı Abdulhamit Gül’den geldi. “Bırakın adalet yerini bulsun, isterse kıyamet kopsun. (...) Arkadaş, yargı konjonktüre bakmaz, yargı hatıra bakmaz, yargı birilerinin dediğine bakmaz. Yargı dosyaya, vicdanına, hukuka, Anayasa’ya bakar. Bizim beklentimiz budur” sözleriyle öne çıkan açıklamanın ardından Bülent Arınç ve İbrahim Kalın’ın birbirini destekleyen ve Selahattin Demirtaş ile Osman Kavala’nın bırakılması gerektiğine ilişkin sözleri, “hukuk reformu”na dair beklentileri artırdı. (Her ne kadar “kendi anayasalarını uygulasalar, zaten başta Demirtaş ve Kavala olmak üzere binlerce siyasi tutuklu zaten serbest olmalıydı, bunun için reforma gerek yok” demek içimizden geçse de, devletin niteliğini ve dönemsel konjonktürünü bildiğimizden bu tartışmaya girmeyeceğiz.)

Böylesi “iyimser” rüzgarlar estirilirken ortaya bir kare çıktı. 90’lı yılların kirli ve haksız savaş ağaları, mafya bozuntuları Korkut Eken, Engin Alan, Mehmet Ağar ve Alaattin Çakıcı, “biz burada, iş başındayız” mesajı vericesine Bodrum’da, birlikte poz verdiler. Keza aynı dönemlerde Çakıcı, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nu tehdit etti; faşist iktidarın küçük ortağı MHP Çakıcı’ya sahip çıkarken, iktidarın büyük ortağı AKP uzun süre sessiz kalarak Çakıcı’nın temsil ettiği mafyatik klik karşısında “çaresizlik” pozu sergiledi. Sonrasında partisinin grup toplantısında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Cumhur İttifakı, Türkiye’nin en geniş tabanlı ‘siyasi dayanışma’ örneğidir. Sayın Bahçeli’nin de ifade ettiği gibi Cumhur İttifakı asla gizli veya açık pazarlıklar üzerine kurulu değildir” sözlerini kullanarak küçük ortağı MHP ve mafya ekibiyle olduğunu teyit etmiş oldu. Ha bir de, tehditleri kamuoyu önünde yapmasına ve suç duyurusu olmasına rağmen, Çakıcı’ya soruşturma açılmazken; Çakıcı’ya sosyal medyadan hakaret ettiği gerekçeyle bir kişi gözaltına alındı. “Yaşasın reform”!

Biri “reform” mu dedi?

Bahsettiğimiz bu tablo ve açıklamalar egemenler nezdinde sürecin kısa bir özeti. Peki halk ve halkın örgütlü özneleri cephesinde “reform” tartışmaları nasıl karşı-

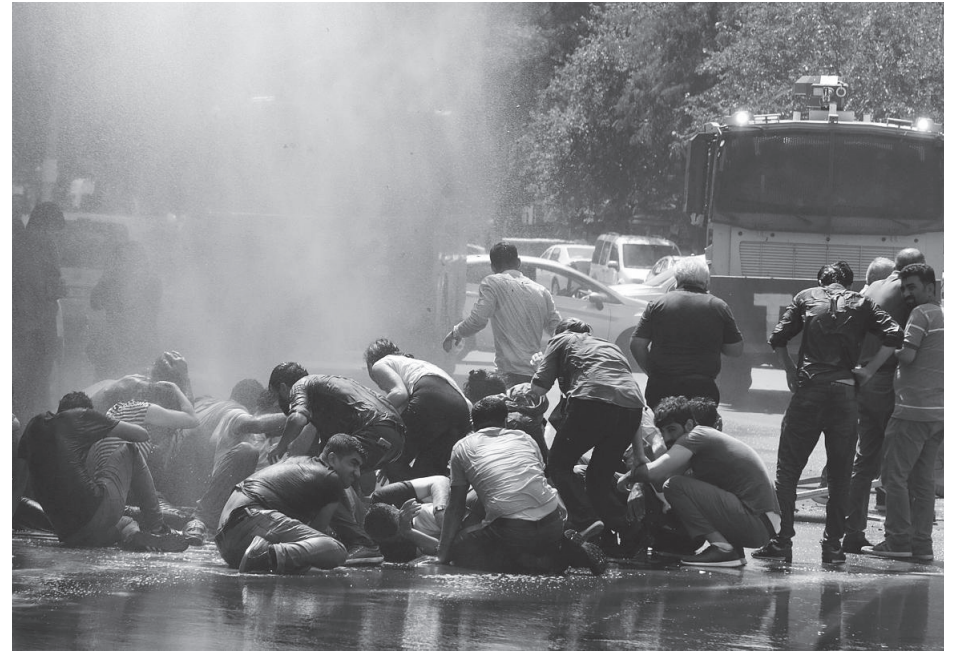
lık buldu? Aynı günlerde Gebze’de eyleme çıkan metal işçileri devletin kolluk güçleri tarafından işkence edilerek gözaltına alındı, “ücretsiz izin” ve sömürü -bu ekonomik kriz ve pandemi şartlarında- işçi ve emekçileri daha fazla yoksulluğa mahkum ederken işçiler homurdanmalarını daha fazla eyleme dökmeye başladı. Cinayet ve nefretle kısıpaca alınmaya çalışılan kadınlar ve LGBTİ+’lara dönük erkek-devlet şiddeti devam ederken kadınlar 25 Kasım vesilesiyle sokakları doldurdu, Erdoğan 25 Kasım’ı “Kadına Dönük Mücadele Günü” ilan ederek fikrini zikretmiş oldu.

Ve de özellikle Demirtaş ve Kavala ile birlikte dillendirilen “hukuk reformu” açıklamasının hemen ardından ilk olarak avukatlara yapılan operasyonlar, HDK ve HDP’li politik öznelerle devam ettirildi. 13 Kasım ile 29 Kasım tarihleri arasında 942 kişi gözaltına alındı, HDK Genel Merkezi ile kimi illerdeki HDP il binaları basılarak talan edildi. Erdoğan’ın “reform paketleri”nden çıkan “Kürt sorunu yoktur” (aynı grup toplantısı, 25 Kasım 2020) açıklamasından da anlaşılacağı gibi başta Kürt ulusal özgürlük mücadelesinin güçleri olmak üzere “reform” halka saldırı ile geldi.

“Reform” ama kime reform?

Halka saldırı söz konusu ise “reform” kimin için dillendirildi? Aslında hem Adalet Bakanı hem de Erdoğan’ın açıklamalarına bakıldığında bunun cevabı çok açık. Bakan Gül, “Hukukun güvenilirliği ekonominin de güvenilirliğini destekliyor, iç içe geçmiş bir konumda. Bu konuda daha fazla güvence nasıl olur, yakın zamanda iş dünyasının bu konudaki beklentilerini de Hazine ve Maliye Bakanımızla birlikte dinleyeceğiz” dedi. Ve aynı konuşmasında “İster yabancı, ister yerli yatırımcı, ister işçi, ister çiftçi, ister işveren, ne olursa olsun hukuk güvenliğini bu anlamda vatandaş lehine koruyacak, tutuklamaların keyfiliklerinden uzak, tutuklamayı istisna olarak değerlendiren, hukuk güvenliğini daha da güçlendiren uygulamaları hep beraber sağlayacağız” diyerek vergi kaçırın, kara para aklayan, halkın cebini hortumlayan tüm patronlara ve bürokratlara güvence temin etmiş oldu.

Erdoğan da, “Kürt sorunu yoktur” dediği açıklamasında bakanın açıklamasını destekledi ve “Salgının yol açtığı ekonomik sıkıntıları çözmek için ihtiyaç duyulan her tedbiri alıyoruz. Yurt dışında ve yurt içindeki tüm vatandaşlarımızı, bu imkanı değerlendirmeye, ellerindeki parayı,

Halka saldırı söz konusu ise “reform” kimin için dillendirildi? Aslında hem Adalet Bakanı hem de Erdoğan’ın açıklamalarına bakıldığında bunun cevabı çok açık.

dövizi, altını ve diğer sermaye araçlarını Varlık Barışı yoluyla sisteme dahil etmeye çağırıyorum” dedi, hukuki hiçbir yaptırım olmayacağına dair güvence verdi. Keza bu açıklamadan sadece 3 gün sonra Hazine ve Maliye Bakanlığı’nın Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından hazırlanan “Bazı Varlıkların Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Genel Tebliğ” Resmi Gazete’de yayımlandı. Buna göre yurt içi ve dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarını, 30 Haziran 2021’e kadar ülkedeki banka veya aracı kurumlara bildiren gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu varlıkları serbestçe tasarruf edebilecek, bunlara vergi inceleme yapılmayacak, bildirimde bulunanlardan herhangi bir belge istenmeyecek.

Ha bir de çok önemli değil (!) ama ABD’de yapılan seçimlerde yönetimin el değiştirmesinden kaynaklı yeni yönetime mesaj vermek 10 Aralık’ta AB Liderleri Zirvesi’nden beklenen TC devletine dönük yaptırım kararlarının çıkmasını önlemek ya da azaltmak gibi amaçlar da taşıyor bu “reform” açıklamaları...

Yarım kalan bir işimiz var...

Görünen o ki, “reform” tartışmalarında devletin kimin çıkarına reform yaptığı çok açık. Tüm bunlar olurken halkın içinden yükselen hoşnutsuzluğun bastırılması gerektiğini düşünen faşist iktidar, işçi ve emekçilere başını kaldırma ve nefes alma imkanı tanımazken, bu konuda ilk elden Kürt ulusal özgürlük güçlerini de ope-

rasyonlarla baskılamaya çalışmaktadır. Egemenlerin daha önceki “reform”larına baktığımızda da farklı bir tablo görmeyiz. Keza sadece “Çözüm süreci” denilen dönemin fiilen sona erdirilmesinin ardından Temmuz 2015’ten Temmuz 2020’ye kademeli dönemde, 5 bin 365 kişi yaşamını yitirdi, 7 bin 986 kişi de yaralandı. (23 Temmuz 2020, İHD “Barış ve Çözüm Süreci Sonrası Silahlı Çatışmaların Başlamasının Beşinci Yılı Değerlendirmesi” raporundan.) On binlerce insan gözaltı ve tutuklama terörü ile karşılaştı.

Bugün de durum farklı değildir. “İçeride” Kürt siyasi öznelerle gözaltı ve tutuklama furiası uygulanıp bu saldırganlık gündelik bir rutin haline getirilirken, “dışarıda” da Suriye’de yarım kalan işi tamamlamak” misyonu yeniden dillendirilerek Kürt ulusunun Rojava’daki kazanımları hedeflenmektedir. (Keza ABD’nin yol gösterdiği Şengal’de yeni ve büyük bir operasyon hazırlığının dillendirilmesi ve Kürt birliğinin baltalayıcısı KDP’nin TC ve Irak yönetimi ile yeni dönem işbirliği bu kapsamda okunmalıdır.)

Tüm bunlar karşısında bizim açımızdan da durum açıktır. “Yarım kalan işimizi” yani faşist iktidarın alaşağı edilmesi, faşizmin yıkılması görevimizi “tamamlamak”! Bunun için başta Kürt hareketi olmak üzere devrimci ve demokratik güçler ile yan yana geliş her alanda güçlendirerek birleşik mücadelemizi faşist iktidarın karşısına dikmek! Bu olsun, egemenler ve zalimler için kıyamet kopsun!

YENİ BİR TC DİZİSİ: “İSTİFALAR”

ABD’de başkanlık seçimlerini J. Biden’in kazanmasıyla birlikte AKP’de bir telaşın başladığı görülmektedir. R. Zarrab davasının yeniden görülme, Halk Bankası dosyasının yeniden açılma olasılığı, en önemlisi de R.T.Erdoğan’ın mal varlığının araştırılmasına yönelik adım atılacağı vb. iddialar, korku ve telaşın birinci nedeni olabilir.

İkinci neden ise; AB’nin 10 Aralık’ta yapacağı toplantıda Türkiye’nin masaya yatırılacağı ve A. Merkel’in ağzından R.T.Erdoğan’ın iktidarına yönelik uygulamaların gündemlerinde olduğu açıklamasının yapılmasıdır. TC rejiminin Doğu Akdeniz’de uyguladığı askeri gücü öne çıkaran çatışmacı tavırlardan, Libya’ya silah ve cihatçıları taşımasından, Artsah’ın (Dağlık Karabağ) işgaline dahil olmasına, Kürtlere karşı saldırılarından vb. politikalarından dolayı özellikle, Doğu Akdeniz ve Libya politikalarıyla AB ülkeleriyle karşı karşıya gelindi.

Daha önceki dönemlerde TV’lere çıkıp AB’ye yağıp güreleyen, ağzına geleni esirgemeyen R.T.Erdoğan, 10 Aralık AB toplantısında iktidarı döneminde yapılanların masaya yatırılacağını ve bazı uygulamaların gündeme geleceğini görünce Avrupa’ya ve AB’ye güzellmeler dizerek olumlu açıklamalar yapmaya başladı. Bir dönem AB için “Onlar kendi yoluna biz kendi yolumuza” diyen R.T.Erdoğan; “Kendimizi başka yerlerde değil, Avrupa’da görüyoruz, geleceğimizi Avrupa ile birlikte kurmayı tasavvur ediyoruz” demeleri vermeye başladı. Ayrıca Merkel ile görüşmeler yapmak için de bir heyetin Almanya’ya gönderildiği haberleri basında yer aldı.

Hazine ve Ekonomi Bakanı Berat Albayrak’ın istifasından önce Bülent Arınç’ın R.T.Erdoğan’ı uyararak “kötü ekonomi nedeniyle halkta, AKP tabanında ve AKP içerisinde huzursuzluk oluştuğu ve 44 AKP milletvekilinin yeni kurulan Deva ve Gelecek partisine geçeceği konuşulduğu” konusunda bilgi verdiği basına sızmıştı. Gerçekten de B. Albayrak’ın işbaşına gelmesinden bu yana 128 milyar dolar hazine kasasından uçmuş gitmişti.

AKP’nin başı R.T.Erdoğan, ekonomi ve hukukta reform süreci başlatacakları konusunda açıklamalarda bulundu. Ekonomideki çıkmazdan kurtulmak için hukukta reformu dillerine doladılar. R.T.Erdoğan’ın bu açıklamaları AKP’den kopan, yeni kurulan partilere doğru eğilim gösteren kesimleri partinin yanında tutmak için söy-

Arınç’ın, Albayrak’ın istifasına giden süreci hızlandırmış olmasına karşılık Pelikan grubunun da Arınç’ın istifasına giden süreçte aktif rol oynadığı görüldü.

lenmiş sözlerdi.

Bir diğer yönü de “Hukukta reform yapacağız” söylemiyle AB’ye mesaj oluyordu. R.T.Erdoğan’ın ekonomi ve hukukta reform süreci başlatacakları yönü açıklaması üzerine Cumhurbaşkanlığı Yüksek İstişare Kurulu üyesi B. Arınç da katıldığı bir TV programında “Kavala ve Demirtaş’ın tutukluluğunun sonlandırılması” yönünde Tayyip Erdoğan’ın da istek duyduğu şeklindeki açıklamaları sonrası, önce koalisyon ortağı MHP’den sert açıklamalar geldi. B. Arınç’ın ahmaklığından dem vurulan açıklamalar yapıldı. Arınç’ın Selahattin Demirtaş’ın Devran adlı kitabının okunmasını tavsiye etmesini MHP lideri Devlet Bahçeli “terör propagandası” olarak değerlendirdi ve Arınç’ın istifasını istedi.

Hemen ardından Tayyip Erdoğan, AKP Grup Toplantısı’nda Arınç’ı hedef alarak “Demirtaş teröristtir” ve “Teröristin kitabının okunmasını tavsiye etmesi beni rencide etti” diyerek “fitne ateşi yak”makla suçlaması Tayyip Erdoğan’dan demokrasi ve hukuk için açılım bekleyenlerin beklentilerinin ne denli boş ve hoş hayal olduğunu bir kez daha ortaya koymuş oldu. Tayyip Erdoğan’ın yine aynı konuşmasında; “Kürt sorunu yoktur” demesi ise MHP’ye mesaj olarak görülmelidir. Açıkçası, “reform dediysek Kürtlerle ilgili, onlara yönelik bir reform falan yok, yani yeni bir açılım sürecinden yana değiliz. Korkmayın” denilmektedir.

Arınç tüm bu gelişmelerden sonra “Bahçeli, Çakıcı’ya ülküdaşım diye sahip çıkıyor ama 45 yıllık yol arkadaşım bana sahip çıkmıyor” diyerek “rencide olduğunu” açıkladı ve Tayyip Erdoğan

ile görüşmesinden sonra YİK’den istifa etti. Arınç’ın ve Mehmet İhsan Arslan’ın reform söylemlerinin ardından yaptıkları açıklamalar sonucu M. İhsan Arslan hakkında da soruşturma başlatıldı. Albayrak’ın istifasına giden süreçte Süleyman Soylu’nun ve Soylu ile birlikte hareket eden güç gruplarının etkisi nedeniyle Albayrak’a yakın medya gruplarının Soylu aleyhinde haber-program yapmaları da AKP içerisindeki güç gruplarının yaşadıkları çelişkilerin devam etmekte olduğunu gösteriyor.

Arınç’ın, Albayrak’ın istifasına giden süreci hızlandırmış olmasına karşılık AKP içerisinde önemli yere sahip ve doğrudan Erdoğan’a danışmanlık yapan Pelikan grubunun da Arınç’ın istifasına giden süreçte aktif rol oynadığı görüldü. Bunda Albayrak’ın rövanşını alma tutumu kadar, Arınç’ın tutuklu Kavala ve Demirtaş’ın tutukluluğunun sona erdirilmesi talebi de belirleyiciydi. Çünkü Kavala ve Demirtaş’ın tutukluluğunda Pelikan grubu olarak bilinen çetenin rolü olduğu Ankara kulislğinde konuşuluyordu.

Reform demek halka saldırı demektir!

Hukukta reform dillendirmelerinin hemen ardından Diyarbakır’da polis baskınları, gözaltılar, İstanbul’da ev baskınları yapılarak gazeteci, siyasetçi ve hak savunucuları gözaltına alındı. Ermenek’te hakları için Ankara’ya yürüyüşe geçen işçilere polis saldırdı, gözaltılar yaşandı. Tazminatları için 12 Ekim’den bu yana eylemde olan Ermenekli madencilerin yürüyüşüne yönelik jandarma saldırısı üzerine Soma maden işçileri, Bağımsız Maden-İş sendikasının önünde eylem yaparak destek verdiler.

Sendikaya üye işçiler; “Tekrardan ilan ediyoruz, korkmuyoruz. Talepler kabul edilinceye kadar bu yoldan dönmeyeceğiz. Buradayız, ayakta, sokakta ve tetikteyiz. Taleplerimiz kabul edilmezse Ankara’ya yürüyüşümüze devam edeceğiz” dediler.

Reform açıklamalarından hemen sonra Diyarbakır’da, ardından İstanbul’da yapılan operasyonlar HDP’yi, demokratik kesimleri hedef aldı. Bugün, hukuk, adalet, demokrasi saldırı altındadır. Bu operasyonlar AKP-MHP faşist iktidarının son günlerde dolaşıma soktuğu reform söylemlerinin neyi ifade ettiğini açıklamaktadır. AKP-MHP faşist iktidarının bu saldırı ve gözaltıları, sıkışmışlığının ürünüdür. Ekonominin kötü gidişatını sokak röportajında eleştiren vatandaş dahi gözaltına alınıp hapse konulurken hangi hukuk reformundan bahsedilebilir!

Reform tartışmalarının içerisinde geçtiğimiz bu süreçte MHP Genel Başkanı’nın “ülküdaşım” diye sahiplendiği R.T.Erdoğan’a af dayatarak hapis hanesinden tahliye ettirdiği çete üyesi Alaaddin Çakıcı, CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu’nu tehdit etti. Reform-reform diyen iktidar, mafya üyesi bir kişinin CHP Genel Başkanı’na hakaretlerine ses çıkarmamanın ötesinde koalisyon ortağının çete üyesini sahiplenmesine de ses çıkarmıyor. Bunun burjuva klikleri arasında dalaşın ürünü olduğu açıktır. İki yönlü bir dalaş söz konusudur. **Birincisi** iktidar konumunda olan AKP-MHP arasında hakimiyet genişletme, **ikincisi** ise bir çeteyi kullanarak rakip burjuva kliğe ayar verme!

TC devletinin çeteleri sahaya sürmesi, ekonomik krizin sonucudur. Krizin acı reçetesi de işçi sınıfına, emekçilere ödetilmek istenmektedir. AKP-MHP faşist iktidarı, siyasi ve ekonomik bir krizle karşı karşıyadır ve ülkeyi yönetmede zorlanmaktadır. AKP-MHP iktidarı, Suriye, Libya ve Azerbaycan ile Ermenistan arasındaki savaş politikaları ve koronavirüs saldırısının derinleştirdiği ekonomik kriz yüzünden ülkeyi yönetemez duruma gelmiştir. İktidar ekonomik olarak ülkeyi iflas noktasına getirmiş durumdadır. Kaçınılmaz sondan kaçmak için ellerinde ne varsa Katar Katar satmakta ve patronlara hukukta reform vaat etmektedirler.

Bu nedenle süreçte bir araya gelen güçler tarafından atılan “Faşizmi Yıkalım, Özgürlüğü Kazanalım” sloganı önemlidir. Ve bu düzenden zarar gören, ezilen, giderek daha da yoksullaşan, virüs salgınıyla kendi kaderine bırakılan herkes bu mücadeleyi omuzlamalıdır.

BİR TC GELENEĞİ: MAFYA VE KONTRGERİLLA

NATO marifetiyle Gladyo'nun Türkiye'de örgütlenmesinden çok evvel kontrgerilla faaliyeti İttihat ve Terakki tarafından örgütlenmiştir. Asker-sivil-bürokrat kimselerden oluşan İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin örgütlenme şekli, faaliyetleri üzerinden oluşturulan bellek, Türkiye Cumhuriyeti devletinin uluslararası cinayet ve katliam çetesi Gladyo ile derin ilişkiler örgütlenmesinin zemini haline gelmiştir.

İpsiz Recep, Yahya Kahya, Topal Osman vb. vb... Türkiye Cumhuriyeti devletinin kurulması sürecinde aktif rol oynayan, devlet içerisindeki siyasi-askeri güç gruplarının birbirlerini tasfiye etmeleri gerektiğinde kullanılmaktan çekinmediği bu isimlerin her birisi bir katil, bir çete lideriydi. Öyle ki, bu çeteler kimi zaman kişilere kimi zaman kitlelere karşı kullanılıyordu. Örneğin; Yahya Kaptan, Mustafa Suphilerin Karadeniz'de katledilmelerinin failidir. Yine Topal Osman, Karadeniz'de başta Pontos Rumları olmak üzere Hıristiyan halkların soykırımında etkin bir rol oynamış, bu halkların mal ve mülklerini yağmalamıştır. Trabzon Mebusu Şükrü Bey, Mustafa Suphilerin katli konusunu araştırıp, mecliste Mustafa Kemal'e muhalefet ettiği için Topal Osman tarafından öldürülmüştür. Çeteleri kullanan devlet, çetelerin taşıdığı ilişki ağları kendisini işaret etmeye başladığında da bir şekilde onlardan kurtulur.

1950'lerle birlikte Türkiye, NATO'ya üye olurken Türkiye'deki devlet adına çalışan çetelerin faaliyetleri de "anti-komünizm" söylemi etrafında yeniden örgütlenmiştir. Gerek Türkiye'nin coğrafi konumu nedeniyle SSCB'ye fiziksel yakınlığı; gerekse Anadolu'nun en zalim, en gaddar sultanlar, padişahlar dönemlerinde dahi isyan etmekten geri durmamış isyancı geleneğinin sosyalizm mücadelesi ile yeniden güçlenerek ortaya çıkacak olmasını analiz eden emperyalist güçler, sosyalizm mücadelesine karşı çetelere insan temini için Komünizmle Mücadele Derneği, İlim Yayma Cemiyeti, Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisi (sonradan MHP) gibi oluşumları örgütlemiştir.

1970'ler köylerden şehirlere göçlerin yaşandığı bir dönemdir. Bu dönem sosyal mücadelelerin gelişmesine bu yönüyle de etkide bulunurken ama aynı zamanda köy ve kent arasına sıkışan, kültürel olarak şehirlere duyduğu yabancılık nedeniyle savrulan ve dinci milliyetçiliği kendisi

Ermeni Soykırımı'ndan Koçgiri Katliamı'na, Dersim Katliamı'na sayısız insanın katledilmesinden sorumlu halk düşmanı çete faaliyeti uluslararası cinayet ve katliam şebekesinin faaliyeti ile iç içe geçmiştir.

Susurluk kazası; devlet-mafya-polis üçgenini gözler önüne sermişti

için bir kurtuluş görenlerin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Bu durum, bu tabanın yukarıda anılan faşist gruplar etrafında örgütlenmesi olgusunu ortaya çıkarmıştır. Elbette devletin tüm kurumlarıyla faşist organizasyonları geliştirmek için çaba sarf etmekte olduğu da düşünülürse neden faşist örgütlerin kitleleştiği sorusu da yanıt bulacaktır. Bugün adını sıklıkla duyduğumuz Alaattin Çakıcı, Sedat Peker gibi çete unsurlarını ortaya çıkaran tarihsel, siyasi ve sosyolojik ilişkiler ağı işte bunlardır.

1990'larda gerek işçi sınıfının mücadelesinin gerekse Kürt ulusal özgürlük mücadelesinin güçlenmesi karşısında TC devleti, 1970'lerde yaptığı gibi faşist çeteleri devrimci ve yurtseverlere karşı kullanmış, devlet olanakları kullandırılan çetelerin sayısız cinayet işlemesini bizzat TC devleti organize etmiştir. Sadece devrimci ve yurtseverlere karşı değil zaman zaman kendi aralarındaki rant ilişkilerini kendi lehlerine çözebilmek; kimi zaman insan kimi zaman da uyuşturucu kaçakçılığından elde edilen rantın tamamına el koymak için TC devletinin bürokratları bu çeteleri birbirlerine karşı kullanılmaktan geri durmamışlardır. Bir örnek olarak; Proletarya Partisi'nin 1990'larda Karadeniz'de gerilla faaliyeti örgütlemesi sonrası Gladyo'nun Türkiye'deki unsurlarından Veli Küçük'ün Giresun'da görevlendirilmesi bir yönüyle kontrgerilla faaliyetinin örgütlenmesi için bir karşı hamle anlamı taşırken diğer taraftan da bu yıllarda Rusya'dan insan, uyuşturucu kaçakçılığının yeni bir rotanın oluşturulması anlamına da geliyordu. Veli Küçük'ün yönettiği bilinen Mahmut

Yıldırım (Yeşil), Sedat Peker, Alaattin Çakıcı gibi unsurların işledikleri cinayetlerin devlet korumasında gerçekleştiğini tekrar tekrar vurgulayalım. Bu çete unsurlarının devlet olanaklarını kullanarak işledikleri cinayetler üzerinden oluşturulmaya çalışılan "kabadayı" görüntüsü gerçekteki rezil, tetikçi kimliklerinin üzerini örtmek içindir.

Çetelerin devlet karşısındaki konumu...

Alaattin Çakıcı, Sedat Peker vb.'leri Türkiye Cumhuriyeti devletinin "gerçek sahipleri"dir. Yukarıda da değindiğimiz gibi bu çetelerin bir başka çete unsuru kullanılarak tasfiye edilmesi, Türkiye Cumhuriyeti devleti için bir devlet geleneğidir. Bu katillerin "devletin gerçek sahipleri" olduklarını söyleyerek TC devletinin nasıl lümpen, yozlaşmış, pespaye bir çete devleti olduğunu da söylemiş oluyoruz.

MHP'nin Alaattin Çakıcı'nın tahliyesi için hükümet ortağı olarak gösterdiği performansı, Çakıcı vb. katillerin uygun bir maşa olarak kullanılması amacıyla birlikte verecekleri görüntünün kitleler üzerinde ürkütücü etkisi olacağına duydukları inançta aramak gerekir. AKP'nin de bu konuda zaten öteden beri hazır olduğunu ve bu kararı birlikte aldıklarının altını çizelim. Bunların yüceltikleri "dava"ları halk düşmanlığı, hırsızlık, soygunculuk, talan ve gasp üzerinden yükselir. Bu nedenle AKP ile MHP arasındaki siyasal ilişki çoğu zaman aynı nitelikteki, halkın en geri kesimine sesleniyor olmalarından kaynaklı benzerlikler gösterir.

Tıpkı 1990'larda olduğu gibi devrimci ve yurtseverlere karşı çeteleri kullanan TC devleti, benzer pratiği bugün de ser-

gilemektedir. Barış akademisyenlerini Sedat Peker isimli uyuşturucu bağımlısı çete unsuruna tehdit ettirmekle kalmayıp, bu çete unsuruna miting düzenleterek tarihe geçen TC devleti bugün de Alaattin Çakıcı isimli tetikçi aracılığıyla kitleleri sindirmeye, korkutmaya çalışmaktadır.

Sınıfsal ve ulusal mücadeleyi engellenmek için devletin askeri-polis gücü, onlarca savaş uçağı, yüzlerce tankı, İHA-SİHA'ları, binlerce bekçisi, istihbaratçısı, muhbiri, sivil resmi faşist örgütlenmeleri yeterli gelmiyor ve bu anılan çete unsurlarını da kullanmak zorunda kalıyorsa bu rejimin oldukça sıkıştığını anlamına gelir. TC rejimi, bütün "gücü"ne rağmen kitlelerin olası bir isyanından korkmakta, yeni Gezi'lerden, özyetimlerden çekinmekte, bunun için sahaya çete artıklarını sürmektedir. Çakıcı'nın serbest bırakıldıktan sonra önce Adana'da çete unsurlarıyla sonra da Bodrum'da Mehmet Ağar, Korkut Eken, Engin Alan gibi Gladyo unsurlarıyla bir araya gelip bunun fotoğrafını sosyal medyada yayımlatılması, bir yandan iktidar içindeki dalaşın ürünüyken diğer yandan rejimin bu kişiler aracılığıyla kitlelere mesaj vermesi olarak anlaşılmalıdır.

Ekonomik krizin Türkiye'de emekçi kitlelerin yaşamını giderek daha zor duruma soktuğu, geleceğe dair ümitlerini kaybeden halkta iktidara ve sisteme yönelik öfke biriktirdikleri gerçeği, TC devletinin çeteleri sahaya sürmesinin nedenidir. Bütün amaçları sınıf hareketinin örgütlenmesini engellemek, işçi ve emekçilerin ekonomik mücadelesinin ve söyleminin politikleşmesini engellemektir. O halde ekonomik krizin tetiklediği siyasi krizi derinleştirmek için örgütlenmek bugün en acil görevimizdir. Devrimci bir sınıf hareketini örgütlemek, devlet eliyle yönetilen çete faaliyetlerini de yok etmek için yapılması zorunlu olandır.

Faşizme karşı yönelen devrimci çalışmalar bu açıdan önemlidir. Faşist rejimin bu lümpen, yoz kişilikleri sahaya sürmesi bu atılımlar vesilesiyle her açıdan teşhir edilmeli, devrimci ajitasyonun ve propagandanın konusu yapılmalıdır. Faşist rejim sıkıştığı oranda sadece "yasal" değil bu türden yasadışı güçlerini de devreye sokmakta ve kitleleri kendi gerçek gündemlerinden uzaklaştırmak için provokasyonlar yapmaktadır. İlerici ve devrimci güçler bu türden saldırılara karşı uyanık olmalı, kitlelerin sindirilmesi, baskılanması için sahaya sürülen bu çete unsurlarına prim vermemelidir.

Mevcut Pandemi Koşullarında Kampanyaya Dair

Pandemi koşulları içinde kendini ve temasa geçtiklerini koruyarak kampanyayı sürdürmenin zorluğu ortadadır. Ancak bu zorluk bugünkü koşullar içinde örgütlenme ve devrimciliği sürdürmenin zorluğu ile paraleldir.

Emperyalist kapitalist sistemin krizi, pandemi ile birlikte derinleşmeye ve daha fazla görünür olamaya devam ediyor. Salgının başladığı andan bu yana ekonomi odaklı politikalar ile halkın sürü bağıışıklığına terk edilmiş olması sonucu milyonlarca insan virüsten etkilenirken yüzbinler ise yaşamını yitirdi.

TC devleti açısından da durum oldukça benzer, hatta krizin her türlü bir çok ülkeye göre daha fazla derinleştiğini koronavirüs tablosuna baktığımız zaman da görmekteyiz.

AKP-MHP iktidar bloğu, halk sağlığını hiçe sayan siyasal, yönetim ve ekonomik krizini derinleştiren politikaları pandemi boyunca devam ettirdi. Pandemiye fırsata çevirerek her türlü muhalefetin önüne set çeken ve kendi krizini var olan haklara dönük saldırılarla geçiştirmeye çabaladıkça deniz üzerinde yüzen kağıt gemi gibi dağılmaya başladı.

TTB ve birçok sağlık kurumu, derneği, sendikası başta olmak üzere devrimci muhalif kesimler, ülkede pandemi tablosunun daha ağır olduğunu söyleyerek, gerçek rakamların açıklanmasına ve gerçek önleyici tedbirlerin alınmasına yönelik baskı oluşturdu. Bu baskı sonucunda Sağlık Bakanlığı vaka sayılarını 25 Kasım'da 29 bin küsur olarak açıklaması sağlandı. Gerçek sorumluluğu, karar alamadıklarını söyleyen Bilim Kuruluna atarak rakamları açıklayan iktidarın büyük bir çıkamaz içinde olduğu apaçık ortada.

TC devleti dışarda ve içerde sıkıştıkça saldırılarını boyutlandırmaya, savaş politikalarını daha yüksek perdeden devreye sokmaya devam edecektir.

Öte yandan ekonomi çıkmaz ise Katar ile çözülmeye çalışılmaktadır. 26 Kasım'da yapılan anlaşmayla, Borsa İstanbul'un yüzde 10'luk payını Katar'a ve

“İstinye Park Hisselerinin Devrine Dair Anlaşma” ile İstinye Park'taki Doğu Grubu'na ait yüzde 42'lik hissenin Qatar Holding LLC'ye devredilmesi ekonomik durumu gözler önüne sermektedir.

Yine TC'nin Kürt coğrafyasına yönelik savaş rutini de sürüyor. Bağdat ile Hewlêr arasındaki Şengal Anlaşması ve Irak hükümetinin Şengal'e binlerce asker göndermesi tam da var olan çıkmazı, krizi unutturma hamlesi ile Kürt düşmanlığının keşiştiği alan olmaktadır. AKP sadece ekonomik krizi değil kendi parti içi çelişkilerini de unutturmanın, ertelemenin yegane yolu olarak savaşı daha hızlı devreye sokmaktan imtina etmeyecektir.

İşte bu özetin başlıklarının her biri birer analiz yazısı olarak işlenebilir. Bu yazıda ise genel olarak sunulan bu tablonun üzerine ülkede ağırlaşan pandemi tablosunun içinde “Dayanışma yaşatır, gerçekler özgürleştirir” kampanyasının nasıl ilerleyeceği sorusunu bir parça cevap aranacaktır.

Kampanya kararı sırasında pandeminin bu derece ağırlaşacağına öngörülmekteydi. Bugün Sağlık Bakanlığı tarafından açıklanan rakamların da doğruyu yansıtmadığı da bilinmektedir. Ancak devleti ve niteliği bizler nezdinde bilinen bir gerçek iken, göstermelik “önlemler” ile süreç uzatılmakta, virüsün yayılması adete başta işçi sınıfı olmak üzere yoksul ve ezilen kesim içinde organize edilmektedir.

Kampanya çalışmalarımız salgın tablosunun ağırlaşma öngörüsü göz önünde bulundurularak alınmıştır. Fakat bugün “kampanyayı nasıl sürdüreceğiz,

hangi yöntemleri izleyeceğiz?” gibi sorular üzerinde daha fazla tartışmaya ve yöntem geliştirmeye ihtiyacımız bulunmaktadır. Ancak şiarımızdan yola çıkacak olursak, yukarıda saydığımız birçok şeyin gerçekçi bir şekilde ve devrimci bir yorumla ortaya konulmasına her zamankinden daha fazla ihtiyacımız bulunmaktadır. Bugün bu ağır tabloda gerçeklerin, gazeteciliğin ateşten bir gömlek halini aldığı ortamda daha fazla peşine düşmemizi zorunlu kılmaktadır.

Pandemi koşulları içinde kendini ve temasa geçtiklerini koruyarak kampanyayı sürdürmenin zorluğu ortadadır. Ancak bu zorluk bugünkü koşullar içinde örgütlenme ve devrimciliği sürdürmenin zorluğu ile paraleldir. Elbette ki sadece devletin pandemiye bahane ederek eylem ve etkinlikleri yasaklaması değil, özellikle İstanbul, Ankara, İzmir gibi büyükşehirlerde virüsün yayılması hareket alanımızı sınırlamış, temas noktalarımız, bir araya gelişlerimiz zayıflamış durumdadır. Bu gerçeği bilerek, ancak bu gerçekle birlikte faaliyete nasıl ve nereden devam ederek daha güçlü bir karşı koyuşu örgütleyebiliriz düşünerek planlama yapmamız gerekmektedir. Pandemi ile birlikte yaratılan yabancılaşma, bireyselleşme ve örgütsüzleşme halini nasıl tersine çevirebiliriz sorularının cevabı, kampanyayı nasıl devam edeceğimizin de cevabını içermektedir.

Sonuç olarak pandemi koşullarının ağırlaşması ile kampanyaya ilk başladığımız biçim ile ilerleyemeyeceğimiz ve o nedenle başta sosyal medya olmak üzere gerçeklerin halka ulaşması için farklı

biçimlere, tartışmalara ihtiyaç vardır. Pandeminin ilk ortaya çıktığı dönemdeki parçalı duruşun yerine, daha örgütlü bir duruş göstermek için hem daha deneyimliyiz hem de kampanya vesilesiyle bir araya gelişimiz daha güçlü ve sistematik bir zemindedir. Yaklaşık bir aylık bir süreç sonunda sonlandıracağımız kampanya kitlemizle temasta kalmanın, her türlü iletişimi geliştirmenin yollarını yaratmak anın ihtiyacıdır.

Böylesi dönemlerde veya böylesi kampanyalar vesilesiyle güçlü eylem, etkinlik, gece ve konserler düzenlemeye zemin sunarak moral motivasyon yaratacaktır. Bugün pandemi nedeniyle mümkün değildir, hatta kampanya başında küçük gruplar şeklinde buluşmalar fikri için de maalesef koşullar uygun değildir. Birkaç yıldır aslında devrimci hareketler içinde tartışılan devrimciliğin güncellenmesi, var olan söylem ve politikaların topluma değme ve kitleleşme noktasındaki sorunları çözme görevlerimizin yakıcı bir şekilde var olması örgütlenme tartışmalarımızın bir yanını oluşturmaktadır.

Yine devletin her gün aratarak devam eden saldırı, tutuklama ve baskısına karşı “nasıl bir konumlanış ortaya koymak gerekir?” sorusuna karşılık verilen birleşik mücadele cevabı önemliken her öznenin kendi öz gücünü ortaya çıkarması için kendi çalışmasını örgütlemek aynı derecede önemlidir.

Bizim pandemide açığa çıkan temassızlığı bugün kampanya ile kırmanın basamağı yapmak durumundayız. Mümkün oldukça iletişimi koparmadan, gazetemizin pandemi tedbirlerimizi alarak ulaştırmaya özen göstermek zorundayız. Her okuru ya da ilişkiyi mevcut gerçeklik içinde var olan işin bir parçası yapmak, bunun zorlaştığı durumda, okurlarımızın içinde bulunduğu (dernek, esnaf eylemi vb) en küçük bir faaliyetin parçası olmayı zorlamak ve daha fazla paylaşımda bulunmayı önümüze koyabiliriz. Göstermelik tedbirlerin bir parçası olan kafelerin kapatılması çok açık ki halkın sosyal alanlarının daratılmasına neden olmuştur, buna karşılık okurlarımızın evlerine yaptığımız ziyaretlerle bunu kırmaya çalışmalıyız.

İşimiz zor ancak devrimcilik böylesi dönemlerde sınanır, saldırıların arttığı boyutlandığı ve muhalefetin devrimci hareketlerin gücünün zayıfladığı dönemlerde o sınanma ile ayağa kalkar.

“Aşının Jeopolitiği”

Almanya ve AB, Covid-19 aşısı dağılımında kendi içinde yoğunlaşma halinde. Çin, vakzin maddesinin ihracatında etki alanını büyütme başardı.

Alman-ABD ortaklığının, Covid-19 aşısı çerçevesinde büyük atılım gerçekleştirmelerine rağmen, uzmanlara göre küresel çapta aşı konusunda Çin'in daha kazançlı çıktığı öngörüsünde bulunuyorlar. Almanya, AB çapında aşının dağılımının nasıl yapılacağı üzerinde tartışılacak, Çin, aşığı ülke çapında uygulamakla kalmadı, diğer ülkelere ihracatına başladı bile. Birleşik Arap Emirlikleri'nde sağlık çalışanlarına aşılar yapıldı. Yeterli miktarda aşının mevcudiyetinin sağlanması için Çin'in ürettiği aşının hem Güneydoğu Asya'da hem de Afrika'da patentli üretilmesi planlanıyor. Birçok ülkeye aşının verilmesinde öncelik tanınacağı belirtiliyor. Gözlemciler, Çin'in bu adımları ile uluslararası arenada “güvenilir partner pozisyonunu” güçlendirme eğilimini taşıdığına işaret ediyorlar. Rusya da birçok ülkeye öncelik tanıyarak kendi ürettiği aşığı gönderiyor. Bu durum uzmanların daha şimdiden “aşının jeopolitiği” üzerine tartışmalarına neden oldu.

Batıda ilk aşı

Almanya ve AB ilk etapta bir Mainz ve ABD firmasının ortaklaşa ürettiği 200 milyon yeni Covid-19 aşısını güvence altına aldı. Bu aşının yakın zamanda AB ve ABD'de piyasaya sürülmesi bekleniyor. Bununla birlikte üretilen aşı sadece piyasaya sunulan ilk Covid-19 aşısı olmayacak, aynı zamanda Mesajcı-Nukleikası (MRNA) temelinde etki eden bir madde olma özelliğine sahip olacak. Bunun kullanımına büyük ölçekte Batıda izin verilecek. MRNA aşısına epidemilere karşı gelecekte kullanılacak bir silah olarak bakılıyor, aynı zamanda kansere karşı da kullanılması amaçlanıyor⁽¹⁾. BioNTech-Pfizer ortaklığının ürettiği aşının %90 oranında koruma etkisinin olduğu vurgulanıyor. AB'nin yanı sıra ABD'nin 100 milyon, Japonya'nın 120 milyon ve İngiltere'nin 30 milyon aşığı kullanıma sunacağı garanti ediliyor; Brüksel'in opsiyonel olarak 100 milyon aşı daha kullanıma sunacağı belirtiliyor⁽²⁾. İki firmanın verdiği demece bakılırsa bu yılın sonuna kadar 50 milyon, bir sonraki yıl içinde 1,3 milyar aşının üretilmesi amaçlanıyor. AB, aşı dağılımını nüfus sayısı yüksek ülkelere ilk etapta yapacağı için, örneğin Almanya'ya ilk etapta 37 milyon aşı dağıtılacak. 300 milyon opsiyonel aşı dağılımından 56 milyon aşı Almanya'nın payına düşebilecek⁽³⁾. Her kişiye iki aşı gerekecek. Aşının ne kadar süre etkili kala-

cağı ise henüz bilinmiyor.

Başarılı bir aşı

Aşı konusunda Transatlantik Batılı rakiplerine yetişiyor. Rusya'da geçtiğimiz Ağustos, Gamaleya Enstitüsü bir aşığı kayıt altına aldı. Burada elbette Enstitü, yapılması gereken 3. test sürecinden vazgeçerek aşının yüksek riskli düzeyde kategorize edilmesini sağladı. Gamaleya Enstitüsü, 80'li yıllardan bu yana Adenovirüs üzerine araştırmaları ve birikimleri ile biliniyor ve aynı zamanda uluslararası düzeyde tanınan Ebola aşısını geliştirmesi ile tanınıyor⁽⁴⁾. Çin'de Ekim ayında ilk aşılar 3. test süreci yapılma aşamasında yürürlüğe girdi. Pratik olarak pandemi Çin'de sona erdirildi ve özellikle meslek icabı yurtdışına çıkmak zorunda kalanlara aşılar yapıldı. Bir aşı üretim firması olan Sinopharm'ın bildirdiğine göre, aşı vurulduktan sonra yurtdışına çıkan 56 bin Çinlide yan etki veya bulaşma durumu ortaya çıkmadı. Bir örnek olarak, Meksika'daki bir Huawei bürosunda 99 çalışandan 81 çalışana aşı yapıldığı ve sağlıklı kaldıkları, aşı yapılmayan 10 kişiye ise hastalığın bulaştığı belirtildi. Meksika, pandemiden en fazla etkilenen ülkeler arasında yer alıyor⁽⁵⁾.

Hemen hemen hepsi satıldı

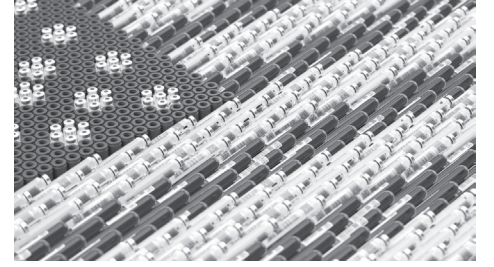
Uzmanlar, aşının üretimi için yapılan küresel rekabete ve etkin maddenin dağılımına bakarak belli bir süredir “aşının jeopolitiği”nden bahsetmektedirler. Burada önemli olan noktalardan birisi, kimin aşığı daha önce bulduğuna dair olan prestij sorunudur. Örneğin Londra merkezli yayın yapan Financial Times'a göre, ağustos ayında Rusya'da 3. test sürecini yapmaksızın, hızlı ve risksiz bir aşı buluşu üzerine Batıda yayılan açıklamaların kökeninde “bilimden daha ziyade jeopolitika” yer alıyor⁽⁶⁾. Noktalardan bir diğeri ise önümüzdeki süreçte küresel çapta yapılacak aşının dağılımı. Bu noktada hiçbir garanti verilmemektedir. Kısa bir zaman önce bir hatırlatma yapan ABD'li bir yayın olan Foreign Affairs, 2009 yılında hüküm süren “domuz gribine” karşı 7 ayda aşı bulunmasına karşın zengin ülkelerin bu ilacın tümünü satın aldığına dikkat çekiyor⁽⁷⁾. Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) çabası ile belli ülkelerin sahip oldukları aşı miktarının %10 civarını fakir ülkelerle paylaşmaları sağlanabilirdi. Aynı gelişmenin tekrarlanmaması için WHO tarafından gelecek açısından küresel bir aşı dağılımını üstlenen “Covax İnisiyatifi” projesi başlatıldı. Elbette tüm ülkeler bu inisiyatife dahil olmak istemiyor, özellikle ABD bu inisiyatiftan uzak duruyor.

Kesin nakliyat teminatı

Covax İnisiyatifi'ne dahil olan Rusya ve Çin, kendilerince başka ülkeleri aşı konusunda desteklemeye başladılar. Daha Eylül ayında Moskova'nın ilk planlamalarının ondan fazla Asya, Latin Amerika ve Ortadoğu ülkesi ile ele aldığı duyuruldu⁽⁸⁾. Örneğin Mısır, Rusya'dan 25 milyon aşı alacak; özellikle bir AB ülkesi olan Macaristan'ın bu aşığı ilgisinin olduğu bildirildi⁽⁹⁾. Çin, özellikle ülkede pandemi aşıldığından beri rahat bir süreç yaşıyor ve aşığı acil olarak ihtiyacı yok gibi görünüyor; dolayısıyla kendi aşısını büyük miktarlarda ihracatını yapabilir durumda. Kesin nakliyat teminatı alan ve Çin aşı denemesinin yapıldığı örnek ülkeler arasında Endonezya ve Brezilya yer alıyor. Çin'de bulaşma riski azaldığı için aşı denemeleri yapılamıyor. Brezilya'nın başkenti Sao Paulo için 46 milyon aşı alacağı belirtiliyor. Çin aşısının denendiği bir diğeri olan Birleşik Arap Emirlikleri, Ekim ayında acil bir program uygulamasına gitti. Bu programa göre öncelikle sağlık çalışanları, öğretmenler ve havalimanı çalışanlarının aşıları yapılacak.

Güvenilir partner

Pekin, Güney-Doğu Asya ve Afrika ülkelerini öncelik ülke statüsüne alarak ilk etapta buralara aşının ulaştırılacağını açıkladı. Sinovac için denemeler yapılan Endonezya'da, aşının üretimi yapılabilecek. Filipinler'in de böylesi bir anlaşmaya eğilimi olduğu vurgulanıyor. Malezya, Vietnam, Laos, Kamboçya, Tayland ve Myanmar da öncelik olarak söz verilen ülkeler. Asya-Pasifik bölgesine dair yayımları ile bilinen “The Diplomat”, Çin'in Güney-Doğu Asya ülkelerine kendisini “güvenilir partner” olarak göstermek istediğini, oysa ki Batı'nın bu devletleri yıllardır Çin'e karşı konumlandırmak için her şeyi yaptığını geçen haftaki yayınında vurguluyor⁽¹⁰⁾. Benzer bir politika Afrika kıtasında uygulanıyor. Jack Ma Foundation, kıtanın en büyük havayolları şirketi olan Etiyopya Havayolları ile yaptığı yakın işbirliği çerçevesinde yüksek miktarda Covid-19'a karşı koruma mühimmatı ulaştırdı. Çinli şirket BGI, Etiyopya'nın başkenti Addis Abeba'da deneme kitleri üreten bir fabrika inşa etti⁽¹¹⁾. Pekin bunun da ötesinde daha fazla aşının teslimatı temelinde destek verme taahhüdünde bulundu. “The Africa Report” gazetesinin bildirdiğine göre, ABD'nin ve Avrupalı devletlerin konuya yaklaşımları ise dikkat çekici bir şekilde “sessizlik” oldu. Aşının başarılı olması halinde, Pekin kıtada “yüksek bir diplomatik başarı” sağlayacaktır⁽¹²⁾ - ki Berlin

ve AB, aynı zamanda Afrika'daki sallantılı etkilerini tekrardan derinleştirmek için boşa çabalamaktadırlar⁽¹³⁾.

Kazanan: Çin

Ekim ayı sonunda ABD'li Council on Foreign Relations (CFR)'dan bir uzman; “Çin en nihayetinde bu denemeden ‘kazanan’ olarak çıkacaktır, uluslararası arena da aşı yarışındaki etkisini arttıracaktır”⁽¹⁴⁾ dedi. Güney-Doğu Asya ve Afrika kıtasındaki gelişmeler ve aynı zamanda AB'nin aşı konusundaki kendi içine yoğunlaşması bu görüşü güçlendiriyor.

Çeviri: ÖG Kolektifi

Bu yazı German Foreign Policy sitesinden çevrilmiştir.

Kaynaklar

- 1 Genlerle aşılama, pharmazeutische-zeitung.de 23.05.18
- 2 Siegfried Hofman, Maike Telgheder, Gregor Waschinski: BioNTech'teki Aşı-Atılım-Yarışı borsaların ruh halinde sarsıntılara neden oluyor. Handelsblatt.com 09.11.20
- 3 Aşı üzerine AB Antlaşması sağlandı. Tagesschau.de 10.11.20
- 4 Henry Foy: Batı'nın Rus aşısına tepkisi bilimin yanı sıra jeopolitide borçlu. ft.com 13.08.20
- 5 Sinopharm tarafından geliştirilen covid-19 aşısı yapıldıktan sonra ülke dışına seyahat eden 56 bin kişide enfeksiyona rastlanmadı: geliştirici. Globaltimes.cn 07.11.20
- 6 Henry foy: Batı'nın Rus aşısına tepkisi bilimin yanı sıra jeopolitide borçlu. ft.com 13.08.20
- 7 Thomas J. Bollyky, Chad P. Bown: Aşı nasyonalizminin trajedisi. Sadece işbirliği pandemiyi sona erdirebilir. Foreign Affairs Eylül/Ekim 2020, S. 96-109
- 8 Georgi Kantchev: Rusya uluslararası alanda covid-19 aşısını satmak için antlaştı. Wsj.com 20.09.20
- 9 Pierre-Paul Bermingham: Russia's Sputnik coronavirus vaccine gets a Twitter account. Politico.eu 09.11.20
- 10 Sebastian Strangio: Çin'in güney doğu Asya'ya yönelik “Aşı diplomasisi”nde rahatlama
- 11 Roundup: Çin'in biyoteknoloji devi BGI Etiyopya'da test kit fabrikasını açtı. Xinhuanet.com 23.09.20
- 12 Eric Olander: Çin: Afrika Covid-19 aşısı bağlamında öncelikli. Theafricareport.com 08.09.20
- 13 German-Foreign-Policy.com
- 14 Cristian Shebherd, Stephanie Findlay, Stefania Palma: Çin'in Covid-19 aşı diplomasisi ABD'den önceliği çaldı.

Joe Biden, Ortadoğu ve Türkiye'deki ABD Politikalarını Neden Değiştir(e)mez?

Joe Biden, 270 delege sayısına ulaşanını kazandığı ABD 2020 seçimlerinde 300 delegenin üzerine çıkarak Trump karşısında zaferi elde etti. Cumhuriyetçilere karşı Demokratların kazandığı bu seçim sonrası değişim rüzgarları dünyayı gerçekten sarabilir mi? Jamaikalı bir baba ve Hindistan kökenli bir annenin çocuğu ve ilk kadın ve siyahi başkan yardımcısı olan Kamala Harris; New York'ta ise ilk kez açık eşcinsel kimlikli iki siyah LGBTİ+ birey Ritchie Torres ve Mondaire Jones'ın Demokratlar adına seçimi kazanmış olması bile hiçbir değişikliğe neden olmaz mı?

Şüphesiz, bunlar hiçbir şey ifade etmiyor olmasa da sürecin gidişatına yönelik esaslı değişikliklere neden olmayacaktır. Çünkü birçok şey hem Biden ve ekibinin tek başına elinde değildir ve hem de onlar Trump'ın da izlediği rotayı sadece daha 'ılımlı' bir yoldan takip etmeyi amaçlamaktadırlar.

Her şeyden önce işin ideolojik ve felsefik yönü kapitalizm tarafından şekillendirilir ve o da insanın her türlü bireyselliğinin ötesindedir. ABD'nin şu an eski gücünü kaybetse de başı çektiği kapitalist düzende belirleyici olan şey, bu dünyanın insanlar değil metalar dünyası olmasıdır. Doğal olarak bireyliğin ya da bireysel farklılığın dünyadaki diğer bütün ilişkilerde belirleyici olmasını bir kenara bırakalım etkisi görünmeyecek kadar yetersizdir. Bu açıdan işin doğru düzlemde ifade edilışı, Trump ya da Biden'ın birbirlerinden hangi ölçüde farklı oldukları değil, üzerine yükseldikleri sermayenin daha fazla birikmesi için neye ihtiyaç duyduklarıdır. Doğal olarak, onların bireysel farklılıkları da aslında üzerine yükseldikleri sermaye farklılıkları tarafından belirlenir

diyebiliriz.

Bu madalyonun bir yanı sıra diğer yanında ise ABD dışındaki diğer emperyalist güçler bulunmaktadır. Dünyadaki barış ya da savaş denklemi tek başına ABD tarafından oluşturulmuyor. Başta Rusya ve Çin'in ve arkasından diğer batılı emperyalist güçlerin mevcut durumu ve yönelimi toplamda dünyadaki tüm güçlerin nasıl konumlanacağını birlikte belirlemektedir. Geçtiğimiz yıllarda açıklanan ABD Ulusal Güvenlik Stratejisi'nde yer alan ifadeye göre son 30 yıldır durgun olan Rusya "ekonomik anlamda saldırgan" bir yönelimi ve "adaletsiz bir politika" izleyen Çin'in yükselişiyle mevcut uluslararası dönem "büyük güçler rekabeti ile şekillenen yeni bir dönem olarak" tanımlanmaktaydı. Doğal olarak Joe Biden'ın seçilmiş olması, ABD'nin yaklaşımındaki "büyük güçler rekabeti"ne 'uygun' olacak olan adımların atılmasında geniş bir ivme değişikliğine neden olmayacağı söylenebilir.

Bu açıdan yükselen güç Çin'in ticaret savaşlarında nasıl bir yol izlediğine bakmak faydalı olacaktır. Geçtiğimiz günlerde Asya bölgesinde, "dünyanın en büyük serbest ticaret anlaşması" Çin liderliğinde imzalandı. ABD'nin Japonya, Avustralya, Yeni Zelanda, Güney Kore gibi müttefiklerini de içeren, dünya hasılasının 1/3'ünü üreten 15 ülkeyi kapsayan anlaşma ABD'yi dışarıda bırakıyor.¹ Öte yandan batılı emperyalist güçlerden oldukça tepki almasına karşın Çin, Made in China 2025 [2025, Çin'de Üretilmiştir] (MIC 2025), Ulusal Stratejik Planı'nı izlemektedir. MIC 2025 stratejik planına göre Çin en az 10 endüstri sektöründe 2025'e gelindiğinde dünyada lider konumda olmayı planlamaktadır ve Çin bu hedefin

pek de uzağında değildir. Çin hükümeti bu planı gerçekleştirmek için ilk başlarda 300 milyar ABD Dolar'ı yatırım yapmayı taahhüt etmişti fakat sadece Covid-19 salgını sonrası bile MIC 2025 stratejik planı kapsamında 1.3 trilyon dolarlık bir yatırım yapıldı.

Tüm bu gelişmeler ABD ile Çin arasındaki ticaret savaşlarının Biden'lı ya da Biden'sız devam edeceğini göstermektedir.

ABD'nin başındaki kim olursa olsun, Ortadoğu onu beklemektedir Ortadoğu'ya geldiğimizde ise, daha çok Rusya faktörü devreye girmektedir. Ve zaten bundan daha önce kendi başına da yeterince kriz olabilecek konular Biden'ı beklemektedir. İsrail - Filistin gerilimi ve Trump döneminin tek taraflı olarak imzalanan Yüzyılın Anlaşması, İran'ın yalnızlaştırılması ve sonuçta ABD egemenliğinin altına alınması (ki İran gündeminde Trump ve Biden büyük ölçüde benzer politikaları savunmaktadır), Suriye ve Yemen'deki uzun süredir devam eden savaş gerçekliği ve güncelde doğuda Kafkasya bölgesine batıda ise Kuzey Afrika'ya kadar genişleyen açık savaşlar... Tüm bunların üzerine ABD'nin karşısındaki Rusya ve Çin'in bölgedeki durumları. Tüm bunlar düşünüldüğünde ve kapitalist sermayenin saldırgan, yayılmacı karakteri göz önünde bulundurulduğunda, Orta Doğu'da Trump dönemine yakın bir yol haritasının ve pratiğin Biden döneminde de takip edileceği söylemek yanlış olmayacaktır.

Örneğin Obama'nın 2015 yılında imzaladığı ve Trump'ın 2018 yılında çekilme kararı aldığı İran'ın nükleer çalışmalarını sınırlayan Kapsamlı Ortak Eylem Planı (KOEP), Biden tarafından yeniden gündeme getirilmiştir. Fakat Biden, önümüzdeki 4 yıl içerisinde bir kısmı bitecek olan sınırlandırmalara ilişkin güçlendirme ve genişletme sözü verdi.²

Öte yandan hem Trump'ın hem de Biden'ın söylemlerinin ortaklaştığı nadir konulardan biri Orta Doğu'daki ABD askeri varlığının azaltılmasıdır. Ancak bunlar çokça dillendirilmesine rağmen gerçeklikte Orta Doğu'daki ABD askeri varlığı 45 bin ile 65 bin arasında değişen bir büyüklüğe sahiptir.³ Bu askeri varlığın bu kadar geniş tutulması bölgedeki atmosferin nasıl olacağına dair de ipuçlarını ayrıca ortaya koymaktadır.

Suriye-Türkiye ve SDG denkleminde Biden

ABD'nin Türkiye yaklaşımına rengini veren şey Türk devletinin (her ne kadar kolay olmasa da) Rus paktına kaymasını engellemek için bir denge siyaseti izliyor olmasıdır. Örneğin Türk Devleti'nin Rusya ile anlaşığı S-400 savunma sistemleri konusunda ABD, yer yer yaptırımları dillendirse de S-400'lerin kullanılmasına yönelik daha yumuşak bir politikayı takip etmiştir. Önümüzdeki dönemde Suriye'deki Kürt güçlerinin kazanımlarına yönelik Türk Devleti'nin atacağı adımlarda ABD benzer bir şekilde Türk Devleti'ni elinde tutmak için belli tavizler verebilir.

Ancak Biden, Trump'ın 2019'da ABD askerlerini Kuzey Suriye'den çekmesini Kürtlere ihanet olarak kınamış ve operasyonu "herhangi bir başkanın modern tarihte dış politikada yaptığı en utanç verici şey" olarak nitelendirmişti. Suriye Demokratik Güçleri (SDG) Genel Komutanı Mazlum Abdi Kobani ise Biden'ın seçilmesine ilişkin "İyimseriz. Aslında bizim için yeni değiller. Buradaki durumu biliyorlar ve Rojava için daha gerçekçi bir politika izleyeceklerini düşünüyoruz" açıklamasında bulundu. Bunlar düşünüldüğünde, Kürt sorununda özellikle Suriye merkezli politikalarda ABD, Trump dönemindeki kadar tavizkar olmayabilir. Fakat 4 parçaya yayılan bir Kürt sorunu için ABD bu seferde Irak sahasında Türk Devleti'ne yol açabilir. Bu bağlamda savaşın yönü en azından bir süreliğine de olsa -günümüzde yaşananlar gibi- Irak ve Türkiye sahasında daha fazla şiddetlenebilecektir.

Son kertede "*Biden, askeri müdahaleleri destekleyen ama ABD'nin liderlik rolünü sürdürmek için askeri alanı en doğru zamanda daraltıp siyasi-ekonomik araçlara ağırlık verilmesi gerektiğini savunan biri. Tipik bir 'insani müdahaleci' Demokrat*"⁴ diyebiliriz.

Kaynaklar

1: Ergin Yıldızoğlu - ABD Hegemonyası artık geride kaldı (cumhuriyet.com.tr). Erişim için: <https://bit.ly/39qEq32>

2: Roger Mchane - Iran is Joe Biden's problem now (economist.com). Erişim için: <https://econ.st/3my475i>

3: Middle East brief: hedging bets on US election (eiu.com). Erişim için: <https://bit.ly/3fSy51t>

4: Fehim Taştekin - Kürtler Biden'da aradıklarını bulabilir mi? (gazeteduvar). Erişim için: <https://bit.ly/36mLXOB>

“Ermenek’te Bir Düzene Çomak Sokuluyor”

Ermenek’te süren madencilerin direnişi 90’lı günleri geride bıraktı. İçişleri Bakanı Süleyman Soylu’nun “ben işçiden yanayım” iddiasına rağmen Ermenek’ten Ankara’ya hakları için yürüyüşe geçmek isteyen işçiler gözaltına alınmaya devam ediyor. Süreci takip eden günlerde sendika Örgütlenme Uzmanı Ayşe Büşra Yılmaz ve Madende çalışan Maden Mühendisi Emel Tunçdemir ile konuştuk.

Geçtiğimiz günlerde gözaltına alınan iki kadın Ermenek’teki direnişin aynı zamanda kadın direnişi olduğunu dile getirdi. Ermenek gibi bir yerde iki kadının en önde işçi hakları için mücadele etmesinin jandarma saldırısında hedef gösterilmesine neden olduğunu ekledi.

Öncelikle Ayşe Büşra ile konuştuk. Büşra bize süreci kısaca özetlerken, neden bu kadar yoğun bir şekilde saldırı ve gözaltı ile karşılaşmalarını nasıl değerlendirdikleri sorusuna da, “Biz verilen süreyi değerlendirdik, bekledik ve tüm konuşulan şeye riayet ettik, Vali ile görüşmelerimize uyduk ancak artık oyalamanın sürmesinin sonucunda işçi meclisinde bir karar aldık ve artık bu oyalamaya gelmeme yönlü tartışmamız ile yeniden yürüyüş kararı aldık.

Bu kadar sert bir saldırı olmasının nedeni Ermenek gibi bir coğrafyada daha önce böyle bir şeyin yaşanmamış olması ve bahsi geçen patronların burada kurduğu düzene çomak sokuyor oluşumuz. Yani burada bir hak vermeden ziyade şimdiye kadar kendine kul köle ettiği işçilerin karşısına dikiliyor olması etkili oluyor. Yani o kurduğu derebeylik, ağalık sisteminin temelden sarsılıyor olması. Bu anlamda elinde olan her şeyi, tüm ilişkilerini kullanıyor patron. Kolluk gücünü kullanıyor, ‘yetkililere’ yapabildiği kadar baskı yapıyor ve bizim karşımızda dik-tiriyor. Bu kadar ağır, sert bir saldırının olması dediğim gibi alacak verecek meselesi değil, temelde orada kurulmuş ve kimsenin haberi olmayan o coğrafyada sefasını sürdüğü sistemin kırıyor olması” sözleriyle yanıt verdi.

“Siz jandarmaya o şekilde saldıracaksınız, sonra oradan sağ çıkacaksınız...”

Büşra tüm işçilerin de bu şekilde yorumladığını dile getirerek, kolluğun patronun kolluğu olmasına dair, “Biz gözaltından sonra mahkemeye sevk edildik ve iddia jandarmaya saldırı suçlaması oldu. Biz orda 30’a yakın kolluğun darp raporu aldığını görmüş olduk. Yani taşlı sopalı

Bu kadar sert bir saldırı olmasının nedeni Ermenek gibi bir coğrafyada daha önce böyle bir şeyin yaşanmamış olması ve bahsi geçen patronların burada kurduğu düzene çomak sokuyor oluşumuz.

saldırıya uğramışlar ama darp raporunda ellerinde bir çizik var. En nihayetinde Türkiye’de yaşıyoruz! Siz bir kolluğa taşla sopa ile saldırırsanız; birincisi çok daha büyük bir hasar oluşur, kol parmak vs kırılır, ikincisi mümkün mü siz jandarmaya o şekilde saldıracaksınız, sonra siz oradan sağ çıkacaksınız! Biz aptal değiliz, yalan dolan bir sürü iddia var. Çünkü çok haksızlar, ellerinde direk yasak kararı yok, valiliğin aldığı söylediği 10.00’deki yasak kararı akşam 7’de açıklanıyor. Sendikamıza ulaşan ve yasak içerikli bir tebliğ yok. Nerden baksanız haksız oldukları bir süreç. Biz söyledik siz anayasal bir suç işliyorsunuz, çünkü anayasa mahkemesinin bir kararı var dedik. Kafanızdan uyduruyorsunuz dedik” sözleri ile yaşananları özetledi. Ayşe Büşra, “Kollukta bir bölünme var yani daha düşük rütbelilerin o saldırı esnasında nasıl geri durduklarını gördük haklı olduğumuzu biliyorlar çünkü. Orda daha provoke edici tipler seçilmiş jandarma içinden de. Onlar provoke etti, böyle saldıran hunharca saldıran 3-5 tip var, ortalığı galeyana getiren. Daha rütbeli olanlar, diğer jandarma düşük rütbeliler utanıp kenara çekildi. Genel olarak kolluğun görevi nedir ne yapar biliyoruz, bunu bilmekle birlikte size şu kadarını söyleyeyim orda bile bir yarılma söz konusu” diyerek saldırı anına dair izlenimlerini aktardı.

Büşra bir kadın olarak tabloyu nasıl yorumluyor, hem kendi yaşadıkları hem Ermenek’teki direnişin kadın cephesini sorduğumuzda; aldığımız cevap bu direnişi kadınların omuzladığı gerçeğini ortaya koyuyor.

“Genç bir kadın omzuna yıldızlar dizili bir komutanın karşısında”

“Bu direnişin aslında çok görünür olmayan ama asıl emek noktasında kadınlar duruyor. Ben hayranlıkla izliyorum buradaki direnişin kadınlarını, trnak içinde söylersek, üniversite okumuş İstanbul’da yaşamış belki de beyaz yakalı diyeceğimiz bir kadın olarak, ben öyle bir coğraf-

yada yokluğun, hiçliğin ortasında kalkıp koskoca bir şeye, benim cesaret edemeyeceğim, işte kadın mücadelesinin içinde yetişmiş biri olarak cesaret edemediğim işlere cesaret ettiklerini gördüm” şeklinde kadınların cesaretine hayranlığını aktardı.

Kendi yaşadıklarını ise “Benim kadın olarak kendi yaşadığım durumlar şöyle oluyor örneğin, direk oradaki karakol komutanı bana kişisel değil kadın kimliğine dönük kin güdüyor. Yani bir kadının karşısına geçip, dik dik konuşuyor olması onun erkeklik egosuna zarar veren bir şey. Bunu “Sen çok dik dik konuşuyorsun bak” şeklinde açıktan beni hedef alan cümlesi ile ifade etti. Düşün genç bir kadın omzuna yıldızlar dizili bir komutanın karşısına geçmiş konuşuyor. Yani aslında feminizmi kavramsal olarak bilmeyen kadınların birden bire mücadelede öne çıktıkları, ezilmişliğin katmerleşmesinin patlaması ile bizim cesaret edemediğimiz bir çok şeye cesaret ediyor olması önemli. Daha ısrarlı, yani ötekileştirilme, ezilme durumunun bir anda bir yanar dağ gibi patlaması yaşanıyor. O kadınların yaşadıklarını çok çekemedik, aktaramadık, kare kare ortaya konulan direniş çok yansıyor.

Gazeteciliğe eleştiri; gazetecinin görevi gelip yerinde çekmektir

Yani bizden görüntü isteniyor ama gazetecinin görevi gelip yerinde çekmektir. Biz büyük imkansızlıklar içinde yaşananları yansıtıyoruz, 15 yaşında ve babası gözaltına alınırken fotoğraf çeken bir çocuk yapıyor bunu. Bir çocuğun yapacağı bir şey değil normalde. Yani bizim kendi imkansızlıklarımız içinde bunu yapıyor olmamızın bir sınırı var, koşulu olanın gelip yerinde çekmesi gerekiyor” sözleriyle aktardı.

Maden Mühendisi Emel ise, “3 aydır biz direnişteyiz, senelerdir bir emek sö-

mürüsü var, 7 senedir bu patronların 2 ayı firmasında çalıştım, maaşlarımız hiçbir zaman düzenli yatmadı. İş sağlığı ve güvenliği açısından ciddi bir çok sorunlar oldu, kötü koşullarda çalışmak zorunda bırakıldık. Ne kadar teftişe gelinse bile önceden haber geliyordu ve üst amirler hazırlıklar yapıyordu. Çalışılan kömür bacaları örneğin kapatılıyordu, müfettiş gittiğinde tekrardan açılıyordu. Harcadığımız alın terimizin karşılığını alamadık” diye özetledi.

Saldırıda ciddi yaralar aldığını ve hedef gösterildiğini ekleyerek, sık sık erkek alanında çalışmanın zorluğu sorusuna maruz kaldığını dile getirdi. Buna karşılık “Kadınların yapamayacağı, altından kalkamayacağı iş yoktur. Her iş zordur. Ben biraz örnek olsun diye de seçtim. Ve işçilerle her gün yerin altına indim, dedim hak arayışında birlikte olmalıyız. En ön safında buldum ve jandarmaya da dedim ‘biber gazı sıkacaksanız bana sıkın işçilere değil’ onlar benim canım ciğerim. Biz her gün ölüme gider gibi yerin altına indik” şeklinde düşüncelerini paylaştı.

“Biz 25 Kasım’da şiddet gördükten sonra bizi döven devlete mi güveneceğiz”

Emel’e son olarak eklemek istediği şeyi sorduğumuz da kadın örgütlenmesinin işaret ettiği yeri yeniden tariflercesine; “kadına yönelik şiddetle mücadele gününde kadınlara şiddet uygulandı. Kameraların önünde devletin kolluk kuvvetleri kadına şiddet uyguladı. 25 Kasım’da yapıldı bu. Bir kadın başına bir şey geldiğinde polisi arayacak, jandarmayı arayacak! Biz şimdi 25 Kasım’da şiddet gördükten sonra nasıl güveneceğiz, bizi döven devlete mi güveneceğiz, başı sıkışan kadın kimi arayacak! Biz sadece hakkımızı istiyoruz, sadaka istemiyoruz!”

PUSULA

AKLIN VE PRATIĞİN
DEVİRİMCİLEŞMESİ...

Burjuva feodal sistem bir bataklıktır. Sadece artı-değer, artı-ürünün gaspı değildir. Asalaklık, çürüyendir, kokuşandır; doğanın gaspı ve kirletilmesidir. Tarihin yağmalanarak, yıkılarak, sular altında bırakılarak yok edilmesidir. Eşitsizlik, hegemonya ve gericiliktir. Azgın bir ırkçılık ve sonu gelmez şovenizmdir. Akıl tutulması, yalan ve aldatmadır. Aynı zamanda toplumun ve insanların duygu dünyasının kirletilmesi, karartılıp bozulmasıdır. Özgürlüğe ve geleceğe ait değerlerin kirletilmesidir. Emeğe, onura, inana ait değerli olan ne varsa aşağılanması ve değersizleştirilmesidir.

Bencil, bireyci, kibirli, saygısız, kendine aşırı güvenen-güvensiz, tembel, dedikoducu, dogmatik-kalıpçı, bürokrat, sekter, memnuniyetsiz, keyfiyetçi, liberal, dayatmacı-bastırmacı, kolay fikir ve taraf değiştiren, kararsız vb. sayısız karakterde insanla karşılaşılır. Bu ve buna benzer kişiliklerle karşılaşma oldukça ihtimaldir. Toplum ve insanları bu denli kirleten, çekilmez ve kabul edilmez kılan burjuva-feodal sistemin kendisidir. İttihatçı-Kemalist faşist diktatörlüktür.

Peki toplumun, kişiliklerin değiştirilip düzeltilmesi ve devrimleştirilmesi nasıl olacaktır? Öncelikle kavramak gerekir ki; insanlarla "uğraşmak" burjuva-feodal sistemle uğraşmak demektir. Özel olarak bu kişiliklerle uğraşmak demek, sistemin olumsuz sonuçlarına karşı mücadele etmek demektir. Yol ve yöntemler aramak, bulmak ve yürümek demektir.

Sağlam bir bilinç ve irade, güçlü bir örgütlenme ve devrimci bir ortam olmadan, amaca uygun bir mücadele ve doğru bir yol ve yöntem bulunmadan, devrimci bir çalışma sürdürülmeden düzelmeye ve değişime olabilir mi? Ya da sabırları zorlayan ısrar ve kararlılık sahibi olmadan, her defasında yeni yol ve yöntemler, yeni tahliller yapma ihtiyacı olmadan başarılı olabilir mi? Emperyalist-kapitalist ve burjuva-feodal sistemin yarattığı, şekillendirdiği, düzenlediği toplum ve insanlarla uğraşmak demek, güçlü bir demokratik halk devrimi iddiası taşımak demektir.

Proleter devrimcilerin işi, silah ve

insanlarla uğraşmak olacaktır. Her ikisi hakkında bilgi ve becerisini artırmayan, her gün, her bir devrimci pratikle birlikte bir kendini yenileyip sınamayan, sürecin ve anın ihtiyacına yanıt olamayan demokratik halk devrimini örgütleyemez. Bu mücadeleden başarıyla çıkmak sonuç alıcı bir düzeye gelmek hiç kolay değildir. Hemen her "an"ı ve pratiği mercek altına almak bir sonraki pratikle arasındaki bağı ve ilişkileri izlemek; gözlemek, tahlil edip sonuçlar çıkararak müdahale yolları ve çözüm yöntemleri bulmak, devrimci bir bilinç ve irade kazandırmak için ciddi bir yoğunlaşma içine girmek demektir. Sayısız yol ve yöntem bulmaya çalışılmalıdır. Bilinen ve mutlak izlenmesi gereken bir yol yoktur.

Burjuva feodal sistemi yıkacak yeni bir devrimci toplum ve yaşam yaratacak kişilikler yaratmak; bu amacın örgütünü ve insanını eğitmek, felsefesini, tarzını, yaşam ve mücadele biçimini yaratmak ve uygulanır kılmak; yapılması ve benimse-nip kabul görülmesi, sürdürülmesi gereken bunlardır.

Bir yandan aklın devrimleştirilmesi diğer yandan duyguların ve pratiğin devrimleştirilmesini yaratmak, sürdürmek ve bunu örgüte ve eyleme dönüştürmektir esas olan. Kitlelerle, görevlerle kurduğu her ilişki örgütlenmenin ve eylemin güçlü sağlam adımları olmalıdır. Düşmana karşı kını, öfkeyi ve savaşmayı esas alan bir çizgiyi, her şeyin temeli olarak ele almak gerekir.

Dünya ve Ortadoğu'da ve de ülkemizde her sosyal, siyasal, askeri, devrimci hareketi izlemek değerlendirmek ve devrimleştirilmenin yolunu açacak yolları bulmak gerekir. Kendi dışını anlayamayan içini anlayamaz. Kendini çözümlenemeyen toplumu yaşamı, çalışmayı çözümlenemeyen dışını etkileyemez. Dışını devrimleştirme mücadelesi yürütemeyen içini devrimleştiremez. Diyalektiğin temeli çelişki yasasıdır. Bu bilinç ve yöntemle yürümek, çalışmak ve mücadele etmektir aranan ve amaçlanan.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Naki Gök

1 Aralık 1976'da Samsun'da sivil faşistler tarafından katledildi.

Mustafa Şişman

Aslen Sivaslı olan ve Proletarya Partisi'nin ileri sempatizanı olan Mustafa Şişman, 15 Aralık 1978'de Proletarya Partisi'nin yürüttüğü "MHP, ÜGD kapatılsın, MİT Kontraçerilla dağıtılsın" adlı kampanyanın afişlerini astığı sırada Topkapı Mithatpaşa'da, fabrika bekçisi bir gerininin açtığı ateş sonucu katledildi.

Raci Yılmaz

1956 Samsun Çarşamba doğumlu Raci Yılmaz, İstanbul Üniversitesi'nde öğrenciyken örgütlü yaşama atıldı. Proletarya Partisi'nin 1. Konferansının ardından Parti Üyesi olan Yılmaz, 6 Aralık 1980'de İstanbul Harbiye Çimen sokaktaki evde polislerle girdiği çatışmada şehit düştü.

Mehmet Ali Polat

1950 yılında doğan Mehmet Ali Polat, 6 Aralık 1980 tarihinde Kırklareli'nde polis tarafından katledildi

HÜLÜKUŞAĞI ŞEHİTLERİ

Aynı gerilla biriminde yer alan Parti Militanı Erdoğan Tekin ve Parti Üyesi Veysel Uyar, 1981'in 5 Aralık günü Hülukuşağı köyünde bir evde konaklarlar.

İhbar sonucu buldukları köy çembere alınır. Çemberi fark eden Partizanlar, hiçbir paniğe kapılmadan silahlarına sarılırlar. İlk çarpışmada düşmana darbe vuran Partizanlar son mermisine kadar direnerek ölümsüzleşirler

MAZGİRT ŞEHİTLERİ

1 Aralık 1986 tarihinde faşist TC güçleri ile Halk Ordusu gerillaları arasında Mazgirt-Geçitveren köyünde çıkan çatışmada Proletarya Partisi militanı Timur Demir ile ileri militanlar Suna Yıldırım ve Besime Doğan ölümsüzleşti.

POZVENG ŞEHİTLERİ

13 Aralık 1993 tarihinde faşist TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklendi. Ovacık Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada havanın kötü olmasından dolayı köye girmek zorunda kalan gerillalardan Bekir Kürşat Önay, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Aslan ve Deniz San ölümsüzleşirken ayrıca 12 Yaşındaki Nuray Laço ve 11 Yaşındaki Halil Laço kardeşler de TC'nin, gerilla sivil ayrımı yapmadan sürdürdüğü hava bombardımanında katledildi. Proletarya Partisi daha sonra yaptığı açıklamada Laço kardeşleri devrim şehidi olarak sahiplendiklerini açıkladı.

Sinan Oktulmuş
Dersim'de
Ölümsüzleşti

Türk devletinin Dersim'de gerillaya yönelik saldırılarında bir TKP/ML gerillası ölümsüzleşti.

www.yenidemokrasi10.net'te yer alan habere göre, Dersim'de gerillaya yönelik operasyonda Cumhur Sinan Oktulmuş isimli gerilla yaşamını yitirdi.

Haberde TKP/ML-SB tarafından yapılan açıklamaya yer verildi. Buna göre, 30 Ekim'den 9 Kasım'a kadar Dersim Aliboğazı'nda Bölge Komutanlığı üyesi Cumhur Sinan Oktulmuş komutasındaki bir gerilla birliğinin kış hazırlığı faaliyeti içindeyken TC'nin yoğun saldırısına maruz kaldığı, TC ordusunun bölgede günlerce İHA, SİHA'ları kullanarak yaptığı operasyonların, 30 Ekim-9 Kasım arasında savaş uçakları ve helikopterlerle kapsamını

ve yoğunluğunu arttırarak devam ettiği, bir tonluk Kazan Bombalarının bölgede gerillaya karşı ilk defa kullanıldığı, ve-rili koşullarda, ilk edinilen bilgiler doğrultusunda Cumhur Sinan Oktulmuş'un (Deniz) ölümsüzleştiği ifade edildi.

Pandeminin Sınıfsallığı Üzerine

Dünyada yeni tip koronavirüs kaynaklı (Covid-19/SARS-coV-2) hastalığın ilk vakaları 2019 yılının sonlarına doğru Çin'in başkenti Wuhan'da ortaya çıktığı düşünülüyor. Hastalığın ilk olarak Çin'in tamamını etkileyip oradan da dünyada bir salgın haline gelmesi (pandemi) ise çok kısa bir zaman dilimi aldı. Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) Covid-19 salgınını pandemi ilan etmesi 11 Mart 2020 tarihini buldu. ABD ve İngiltere gibi emperyalist ülkelerdeki liderlerinin bilimi reddeden ve halk sağlığını hiçe sayan yaklaşımları, sorunun kriz aşamasına gelmesine ve İtalya başta olmak üzere İspanya, Fransa gibi Avrupa ülkelerinde de kısa sürede salgının dramatik noktalara evrilmesine yol açtı.

Hastalığın Türkiye'ye girişi ise Sağlık Bakanlığı tarafından Mart olarak açıklanmıştı. Bu yazıda ise Koronavirüs pandemisinin Türkiye'deki etkileri değil, dünyaya olan etkileri ve kapitalist-emperyalist sistemin bu pandemi karşısındaki -beklenen- hezimetini açıklamaya çalışacağız.

Beklenen diyoruz, çünkü; pandeminin artık tüm dünyanın takip ettiği bir hal alması sırasında devletlerin, bu pandemi karşısında halk odaklı bir çözüm bulmaya çalışacakları sosyalistler ve bilinçli proleterler tarafından biliniyordu. Bizimki gibi yarı-sömürge ülkelerde veya en gelişmiş emperyalist ülkeler de dahil olmak üzere pandemi halkın ve sağlık emekçilerinin sırtına yükleniyordu. Her ülke kendi öznel 'önlemlerini' açıklıyordu ancak bu önlemler, halkın korunmasına yönelik değil, sömürü düzeninin yara almadan yoluna devam etmesine yönelik oluyordu.

Emperyalist ülkelerin pandemi karşısındaki ilk 'çözüm' arayışı #StayHome (Evde Kal) çağrıları oldu. #EvdeKal ya da #StayHome sloganlarıyla sosyal medyada yoğunlukla artan bu çağrılar, apolitik bir noktaya denk düştüğü düşünülmeden paylaşılmaya devam etti. Bu durumda tedbirlerin vardığı nokta ise işyerinde çalışmaya devam etmediği durumda ücretsiz izin ya da işten çıkarılma dışında seçeneği olmayan milyonlara "Evde kal" demek, işe gitmek için her gün toplu taşıma kullanmak zorunda olan insanları "Toplu taşıma riskli" diye uyarmak ise devletlerin pandemi karşısındaki tutumunun ne derece ikiyüzlü pandeminin ise sınıfsallığını ortaya koyan gerçekleri insanların yüzüne çarpmasına neden oldu. Yukarıda verilen örnekler ise ölümlerin dahi kapitalizmin ihtiyaçları üzerinden şekillendiğini gösteren 'sınıfsal ayrışmanın' doruk noktasını gösteriyor.

Pandemiyi daha kötü atlatan ülkelerin şu iki özelliği sürecin bu noktaya evrilmesine yol açan etmenler olarak görülebilir. İlki; sağlık sistemlerini neoliberal politikalara göre evrilten ülkeler, ikincisi ise bu ülkelerdeki yönetimlerin daha sağ/faşist iktidarlar olması.

ABD ve İtalya örneklerinden Neoliberal sağlık sistemini okumak

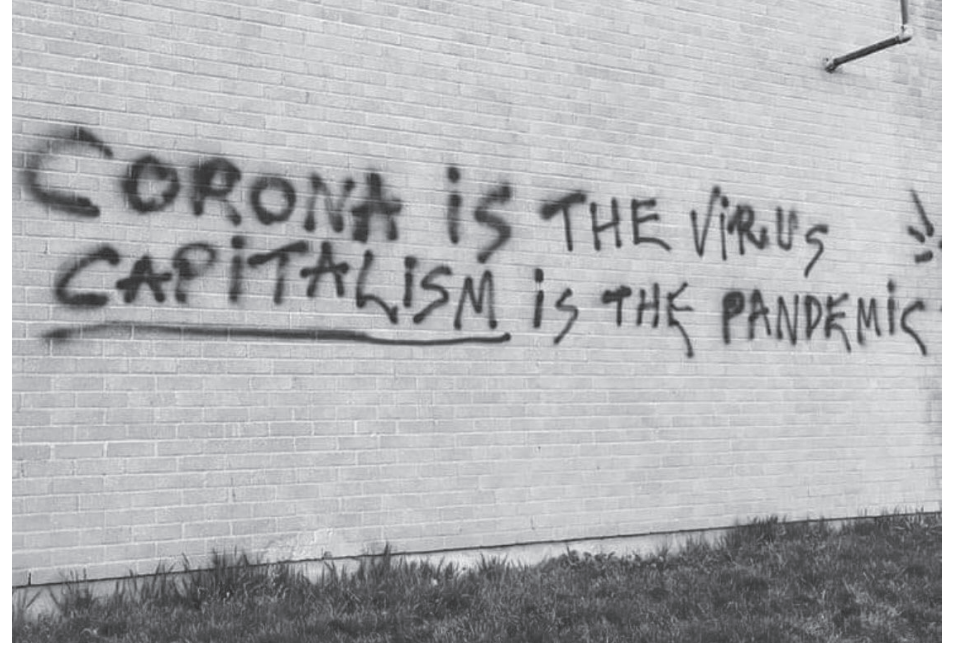
Dünyada koronavirüsten en çok etkilenen ülkelere baktığımızda ise 'gelişmiş' olarak adlandırılan ülkelerin koronavirüsten daha çok etkilendiği, sağlık sistemlerinin pandemiye kaldıramadığı görülebilir. Sağlık sistemleri sınıfta kalan bu ülkelerin iki özelliği ise sürecin bu noktaya evrilmesine yol açan etmenler olarak görülebilir. İlki; sağlık sistemlerini neoliberal politikalara göre evrilten ülkeler, ikincisi ise bu ülkelerdeki yönetimlerin daha sağ/faşist iktidarlar olması.

Neoliberal sağlık sistemi anlayışını ise, toplum için sağlık anlayışını 'herkes için sağlık' mantığından 'parası olan için sağlık' mantığına evriltilti. Çünkü neoliberalizm, tıbbın bugün içinde bulunduğu koşullarda kapitalizmin sağlıksızlığı hâlâ nasıl beslemekte olduğunu gözler önüne seriyor.

Pandemi öncesi süreçte de kapitalizmin doğal krizlerinden birini daha yaşayan ülkeler ise parası olana sağlık şiarını pandemi sürecinde sürdürme niyetinde oldu. Bu ülkelerden ilki İtalya idi. İtalya pandemide en kötü tablo çizen ülkelerden oldu. Peki neden?

İtalya 2008 sonrasında iki önemli ekonomik kriz yaşadı. 2008'deki krizin ardından ulusal geliri o yıl %1,5, 2009'da %5,5 azaldı. 2012 krizinde ise 2012 ve 2013 yıllarındaki azalış %2,8 ve %1,7 oldu.

İtalya bu krizlerden çıkış noktalarından birini sağlık harcamalarını kesmekte ve buraya yönelik harcamaları sınırlamakta gördü. Kamu sağlık harcamalarına getirilen bu sınırlamanın hayata geçirilebilmesi için tercih edilen stratejilerden birisi hastanelere yönelikti. Bu noktada iki amaç belirlendi: Hastaneye yatırılan hasta sayısını ve hastane yataklarını azaltmak. Sonuçta 2010'da binde 180 olan hastane

yatış oranı 2012'de binde 160'a; yatak sayısı da bin kişiye 4'den 3,7'ye düşürüldü.

Hastane sayısı 1.271'den (2007) 1.115'e (2015) indirildi, 156 hastane kapatıldı.¹ İşte İtalya sağlık sistemi salgını bu koşullarda karşıladı, doğal olarak da tamamen dağıldı. Salgının faturasının bu kadar ağır olmasının nedeni İtalyan burjuvazisinin sağlık sistemine, halkın sağlığına saldıran politikalarıdır.

Diğer Avrupalı emperyalistlerin sağlık sistemleri de buna benzer politikalarla iflas etmiştir. Halk sağlığını önceleyen politikalar yerine kapitalist sistemi ve sermayedarları önceleyen politikalar yüzünden İtalya'da salgının başından itibaren her gün on binlerce vaka açıklanmaya devam ediliyor. İtalya örneğinden diğer Avrupalı emperyalistlere kadar süreç artık işçi sınıfı ve sağlık çalışanlarının omuzlarına yüklenmiş durumda.

ABD'nin korona tablosu: Siyahiler, göçmenler, işçiler

ABD'nin Koronavirüs karnesi de Avrupa'dan pek farklı değil. ABD bahsini ettiğimiz neoliberal sağlık sistemini hayata geçiren ilk ülkedir: "Neoliberal siyasetin kamu sağlık hizmetlerini 1990 sonrasında yeniden metalaştırma projesine girişmesi ve burayı özel sermaye için birikim alanı olarak açmasıyla Amerikan sermayesinin II. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası yaşama geçirmeye çalıştığı tablo netleşti. Bu süreç sağlık hizmetlerinin maddi bir gerçeklik olduğu kadar ideolojik bir yapı olduğunu da gösterdi." (Op. Dr Samet Mengüç, Altüst)

Hastalıktan en çok etkilenen gruplara bakınca oradaki tablonun durumu net olarak görülebilir. ABD'de siyahlar, göç-

menler ve işçiler en çok etkilenen gruplar olurken, Trump yönetimindeki ABD emperyalizmi, çöken sağlık hizmetleri nedeniyle pandemi ile dalga geçme yolunu seçtiler. ABD'de eylül başındaki işsizlik %8.4'le Covid öncesi dönemin neredeyse iki katı. Küçük işletmelerin gelirlerinde %19, eğlence konaklama sektörünün gelirlerinde %48 azalma var. Çocuklu ailelerin üçte biri yiyecekleri karşılayabileceklerinden emin değil.

Sürece bütünlüklü bakılınca Covid-19'un virüs, pandeminin ise kapitalizm olduğu net bir şekilde görülebilir. Emperyalist-kapitalist sistem tüm dünyada halk sağlığını rafa kaldırıp sermaye sağlığını göz önüne almıştır.

Kapitalizmin halk sağlığı düşmanlığına karşı ise Sovyetler Birliği'nin sağlık sisteminden bahsederek yazıyı sonlandıralım. Sovyetler Birliği, Ekim Devrimi'nin ardından başlattığı sağlık seferberliği ile nüfusu içindeki herkese önleyici ve tedavi edici hizmetler olarak örgütlemiş ilk ülkedir. Bu hizmeti ücretsiz sağlayan ilk ülkedir. Dispanserler aracılığı ile hizmetlerin bütüncül uygulanmasını hayata geçiren ilk ülkedir. Sağlık Hizmetlerini merkezi-leştirilen ve Sağlık Bakanlığı (Komiserlik) oluşturan ilk ülkedir.

Eğer bugün bir sosyalizm gerçekliğinden bahsediyor olsaydık, pandemi dönemini bu kadar ağır atlatmayacak, halk sağlığını önceleyen politikalarla gerçek anlamda bir karantina ve kapatma durumlarıyla pandemiye kısa sürede atlatacağıktık.

1: Pastorelli E, Stocchiero A Inequalities in Italy.

Kaynaktaki belgeyi indirmek
QR kodu için okutunuz.
Erişim tarihi: 30.11.2020

TC'nin Yeni Hamlesi: Emperyalistlere Reform Vaadi!

AKP iktidarı fireni patlamış kamyon gibi yokuş aşağı hızla gidiyor. Her an nereye çarpıp duracağı belli değil. Durduğunda büyük bir zarar vereceği açık. Zararın faturası her zaman olduğu gibi yine işçi sınıfı ve emekçilere kesilecek.

CHP, hükümete gelmek için seçimi kazanmasının yanında emperyalistlerin desteğinin de önemli olduğunu biliyor. ABD seçimlerinden galip çıkan Joe Biden'ı herkesten önce Kılıçdaroğlu'nun kutlamış olması boşuna değil. AKP, CHP'nin bu hamlesine kızmış ve Kılıçdaroğlu'nu eleştirmekten de geri kalmamıştı.

CHP, Joe Biden'ın seçilmesinden hemen sonra sadece J. Biden'ı kutlamakla kalmadı. CHP Dış İlişkilerden Sorumlu Genel Başkan Başdanışmanı ve İstanbul Milletvekili Ünal Çeviköz, 21 Kasım 2020 tarihinde Amerikan Alman Marshall Fonu adlı düşünce kuruluşunun düzenlediği bir toplantıda kendisine yöneltilen "J. Biden'dan Türkiye için ne bekliyorsunuz?" sorusuna; "*Biden yönetiminden ilk beklentimizin şu olacağını düşünüyorum: Hukukun üstünlüğüne, demokrasiye, yargı sisteminin siyasetten arındırılmasına, güçler ayrılığına, demokratik reformlara, medya, ifade, toplanma özgürlüğü gibi tüm temel hak ve özgürlüklere çok güçlü bir vurgu yapması*"ni belediklerini söyleyerek yanıt verdi. Bunun burjuva politikadaki anlamı; J. Biden'dan kamuoyuna, "*artık AKP ile çalışmayacakları*" mesajının verilmesinin istemiş olmasıdır. Ü. Çeviköz, bununla beraber ABD ile Türkiye arasında sorun yaratan S-400'leri kastederek hükümet olmaları durumunda "*CHP'nin liderlik edeceği bir sonraki hükümetin gündemine kesinlikle geleceğini*" ve yüzlerini tekrar -Rusya değil- ABD'ye çevireceklerini de açıkça söylemiş oldu.

CHP, esas olarak Batı Avrupa emperyalist güçlerinin temsilcisi olmakla birlikte ABD'nin de desteğine ihtiyacı olduğunu

biliyor. ABD ile çalışmanın CHP için pek de sorun olmadığı açıktır.

Doğu Akdeniz, Libya ve kısmen de Suriye'deki varlığıyla Türkiye hem ABD hem de Avrupa Birliği için çıkarlarının önünde sorun çıkartan olarak görülmeye başlandı. Doğu Akdeniz'deki doğalgaz araması, Kıbrıs'taki hakimiyeti ve son olarak 1974 yılından bu yana yerleşime kapalı olan Maraş'a Türkiye'nin göz dikmesi Avrupa'ya harekete geçirmede geciktirmedi.

Ekim ayı içinde yapılan AB Liderler Zirvesi'nde konuyu gündeme getiren Fransa'nın bu önerisinin 10 Aralık 2020 tarihinde yapılacak yeni liderler zirvesinde yeniden ele alınacağı sinyali verildi. Almanya Başbakanı Angela Merkel ile Dışişleri Bakanı Heiko Maas, "*Türkiye'nin Doğu Akdeniz ve Kıbrıs'taki girişimlerinden vazgeçmemesi durumunda*" yaptırımların uygulanabileceğinin sinyalini verdi.

Avrupa Birliği'nin 10 Aralık tarihinde yapacağı Liderler Zirvesi'nde beklendiği gibi AKP-MHP iktidarına yönelik güçlü yaptırımların çıkacağını kimse beklemez. Türkiye, AB için büyük bir pazardır. Bunun yanı sıra, bir enerji geçiş güzergahına sahiptir. Bu yaptırımların uygulanmasına başta Almanya karşı çıkacaktır. Almanya'nın binlerce tekelinin Türkiye'de yatırımları bulunuyor. Almanya'nın Türkiye'ye sattığı silah miktarı, milyarlarca Euro tutarında. Almanya tüm bunlardan birdenbire vazgeçmeyecektir. Aynı durum Fransa için de geçerlidir. Fransa'nın Türkiye'de yüzlerce yatırımı bulunuyor. Özellikle beyaz eşya ve otomobil sanayi açısından Fransa'nın bu yatırımları geri çekmesi mümkün değildir. Ambargo uygulamalarına tekellerin direnecekleri biliniyor.

Tüm gelişmeler AKP-MHP iktidarına bir göz dağı niteliğindedir. Aralık'ta yapılacak Liderler Zirvesi'nde AB'nin küçük bazı yaptırım kararları alması için esasını değiştirmeyecektir. Avrupa kamuoyunun

bir beklenti içine sokulduğu bu süreçte, hiçbir kararın çıkmaması da hükümetlerin prestijini ve inandırıcılıklarını düşüreceği için göstermelik bazı yaptırım kararlarının alınması mümkündür. Bunların başında turizm sınırlama getirilmesi, Avrupa Birliği fonlarından kısıtlamaya gidilmesi mümkündür. AKP'nin buna karşı en büyük kozu ise yine göçmenler olacaktır.

Reform Adı Altında

Emperyalistlere Verilen Mesaj...

R.T. Erdoğan tüm bunların olmaması için birdenbire "reform" söylemini dillendirmeye başladı. AKP iktidarı işlerin iyi gitmediğini artık biliyor. Ekonomi iflasın eşliğine gelmiş durumda. Sermaye kendisini güvencede bulmadığı için Türkiye'den kaçıyor.

AKP, J. Biden'la nereye kadar yürüyeceğini hala kestirebilmiş değil. R.T. Erdoğan, ABD'nin dediklerini yapmadığı taktirde çemberin biraz daha daralacağını görüyor. İç kamuoyunda "meydan okunmasıyla" seçmen kitlesini yanında tutan AKP'nin ABD karşısında tüm yaptırımları birdenbire kabul etmesi oylarının biraz daha düşmesi anlamına geleceğinden, AKP bunu zamana yayacaktır.

AKP-MHP iktidarını zorlayan bir diğer gelişme de AB'nin 10 Aralık'ta yapacağı AB Liderler Zirvesi. Zirveden küçük de olsa çıkacak bazı yaptırımlar, sermayenin önemli oranda ülke dışına çıkması demek olacak. Yeni yatırımların olması demek Türkiye ekonomisini tamamen iflasın eşliğine getirecektir. Yatırımların gündeme gelmesiyle sermayenin ülke dışına kaçması beraberinde işsizliği ve yoksulluğu getirecektir. Yeni işsizlik ve yoksulluk dalgası, kitlelerin öfkesinin büyümesi, yeni bir Gezi İsyanı'nın gelip kapıya dayanması demektir. Bu da AKP'nin sonunun iyice yakınlaşması anlamına geliyor.

MHP'nin de sonuçta AKP'yi kurtarması mümkün değildir. AKP, 2015'ten bu yana MHP'yi yedek lastik gibi kullanıp, her sıkıştığında MHP'ye başvurarak belli kanunları meclisten geçirse de R.T. Erdoğan'ın yularını elinde tutan Devlet Bahçeli'nin giderek iktidar üzerindeki etkisi AKP seçmenini rahatsız etmektedir.

Tüm bunları gören ve yaşayan AKP, çareyi yine emperyalist ülkelerde aramaya başladı. AKP'nin "ekonomide reform" söyleminin temelinde yatan asıl gerçek emperyalist tekellere belli güvenceler veremeye yönelik bir açıklamadır. R.T. Erdoğan bu projeyi açıklamadan önce "gerekirse acı reçete yutmaya hazır" olduğu açıklaması yaptı. Bunun anlamı yeni hak gasplarının gündeme geleceği, "acı reçetenin" halka

kesileceğidir. AKP'nin "ekonomide reform" açıklaması tekellere yeni teşvik ve ayrıcalıkların tanınmasından ibarettir.

Türkiye ekonomisi, sarmal bir krizin içindedir. AKP iktidarı ne yaparsa yapsın bu krizden çıkamayacaktır. Bunun çıkışını emperyalistlerde arayan AKP, bunun yolunun da güvencelerden, yeni anlaşmalardan geçtiğini biliyor. Bundan bir kaçışın olmadığını gören R.T. Erdoğan, yumuşak geçişlerle efendilerine "ben hazırım" mesajını "reform" sözü vererek yerine getireceğini müjdelemiş bulunuyor.

AKP-MHP iktidarı, ekonomik krizden çıkmanın bir diğer yolunu da açıkladığı "varlık barışı" ile çözmeyi hedefliyor! "Varlık barışı" denen, kara paranın Türkiye'ye getirilerek aklanması projesidir. Emperyalist sermaye için böyle bir açıklamanın anlamı olmadığı için AKP, yasa dışı işlerle uğraşan ve elinde belli bir para birikmiş olan mafyaya açık bir çağrı yaparak, ellerindeki paranın Türkiye getirilmesini, gelen paraların da "nereden buldu?" sorusuna tabi olmayacağını güvencesini de "varlık barışı" ile açıklamış bulunuyor.

AKP-MHP iktidarı, Merkez Bankası Başkanı Murat Uysal'ı görevden alıp yerine Naci Ağbal'ı atayıp, ardından Berat Albayrak'ı istifa ettirerek emperyalist tekellere bir güven tazeleme mesajı vermiş oldu. Naci Ağbal'ın göreve gelmesiyle faizlerin artırılması güven tazelemeye yetmedi ve R.T. Erdoğan "reform" mesajıyla uluslararası sermayeye güvence vermeyi bir basamak daha yukarı çekti. Bizzat AKP'nin başı R.T. Erdoğan tarafından kamuoyuna açıklanan "*ekonomide ve hukukta yeni bir reform dönemi başlatıyoruz*" açıklaması bir tesadüf olarak okunmamalıdır.

Bu tamamen planlanmış ve zamanlaması ona göre yapılmış bir hamledir. AB ve ABD ile "sorunlar yaşayan" AKP-MHP iktidarının bir şekilde ağababalarına bir güvence vermesi gerekiyordu. R.T. Erdoğan hem AB hem de ABD'ye birden mesaj vererek "Avrasyacı" olmadığını, Batı ve ABD'den vazgeçmelerinin söz konusu olmadığını bir kez daha ilan etmiş oldu. R.T. Erdoğan "geleceğimizi Avrupa ile birlikte tasavvur ediyoruz" dese de aynı Erdoğan'ın işlerin kendileri için biraz daha "iyi gittiği" başka tarihlerde AB'ye meydan okuyarak, "*Türkiye Avrupa'ya muhtaç değildir. Asıl muhtaç durumda olan Avrupa'dır ve Türkiye altını çizerek ifade ediyorum bunun için şahsiyetinden, değerlerinden ve onurundan asla taviz vermeyecektir.*" (23 Ekim 2017) "*Siz gerçek manada faşistsiniz. Siz gerçek manada Nazi'nin zincir halkalarısınız.*" (26

“Hakikat Kazanacak, Yalan ve Zulüm Kaybedecektir”

Sabah saatlerinde HDP ve HDK'ye dönük gözaltı saldırıları 27 Kasım günü Ankara HDP İl Binası'nda protesto edildi.

Sabah saatlerinde Ankara, İzmir, Aydın ve Van'da HDK ve HDP'ye dönük gerçekleştirilen gözaltı saldırılarında aralarında gazeteci ve gençlik meclisi üyelerinin de bulunduğu çok sayıda kişi gözaltına alındı. Yaşanan bu operasyon ve gözaltı saldırıları, HDP Ankara İl Binası'nda yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

Yapılan açıklamaya Partizan, Yeni Demokrat Gençlik (YDG), Karala Dergi, Devrimci Parti, ESP, SYKP, ve DAD Ankara Şube de katılarak destek verdi. Gözaltılara ilişkin YDG adına yapılan konuşmada, gözaltına alınan HDP Gençlik Meclisi üyelerine ilişkin şunlar ifade edildi:

“Ankara'da birlikte omuz omuza mücadeleye ettiğimiz 3 yoldaşımız bu sabah baskınla gözaltına alındı. Fakat bilsinler ki bu baskılar gözaltılar birleşik gençlik mücadelesini engelleyemeyecek! Biz gençler halk gençliğinin sorunlarını gündemleştirmeye ve mücadele yürütmeye devam edeceğiz”

Basın metnini ise HDK Ankara eş sözcüsü Emek Başarar okudu.

HDK Genel Merkez önünde eylem
25 Kasım gece saatlerinde binada kimse olmadan ve yetkililere haber verilmeden polis baskını yapılmasına dair İstanbul'da bulunan HDK Genel Merkezi önünde bir basın açıklaması düzenlendi.

Aralarında Partizan ve YDK ile HDP'nin olduğu çok sayıda kurum temsilcisinin katıldığı açıklamada konuşan HDK Eşsözcüsü İdil Uğurlu, “Bizimle muhataplık kurulmadan adeta gasp edeceğine binamızın kapıları kırılmış. Bize hiçbir şekilde haber verilmedi. Arkadaşlarımızın evleri de aynı şekilde haksız ve hukuksuz bir şekilde basılarak gözaltına aldılar. Birkaç gün önce yargı reformundan söz ettiler. Bunların her yargı reformu bize ya gözaltı ya tutuklama ya da kapılarımızın kırılması şeklinde geri dönüyor. Buradan herkese duyuru yapmak istiyorum; baskılar bizi yıldırmadı, yıldırılmayacak. Bir arkadaşımızı gözaltına alırlar biz bin arkadaşımızla alanlarda oluruz” dedi.

Pandemi Gerçekliğinde Yönetme Krizi Sürüyor

Çin'in Wuhan kentinde, 1 Aralık 2019 tarihinde ortaya çıkan Covid-19 salgını, tüm dünyayı etkisi altına alırken, yüz binlerce kişi yaşamını yitirdi. Covid-19'a uluslararası bir salgın tanımlaması yapılarak, birçok ülkede salgının bulaş riskini azaltmak amacıyla çeşitli kısıtlama ve yasaklar ilan edildi. Türkiye'de ise ilk vakanın 11 Mart'ta açıklanmasıyla birlikte, diğer ülkelerden oldukça ileri tarihlerde kısıtlama ve yasaklar “pandemi önlemi” olarak uygulamaya sokuldu.

Pandemi dünyada 1.yılımı, Türkiye'de ise 8. ayını geride bırakırken, salgında çalışmak zorunda olan binlerce işçi ve emekçi bulaş riskine rağmen sağlıksız koşullarda çalışmaya devam ederken, yine binlerce kişi getirilen kısıtlamalarla birlikte işsiz kaldı.

“Normalleşme” dönemiyle birlikte binlerce kişi sürü bağıışıklığına terk edilerek, salgının artarak devam ettiği süreçte, kişisel korunma yöntemleri olan maske ve “sosyal” mesafe uyarıları ile göstermelik önlemlerle virüsten korunduk. Yine bu dönemin bir devamı olarak uzman hekim ve sağlık çalışanlarının tüm uyarılarına karşın hiçbir önlem almayan devlet, ilk ve ortaöğretimde “yüz yüze” eğitimin startını verdi.

Salgın yükselerek devam ederken, dünyada Covid-19 salgınına karşı Çin ve Rusya'daki aşı çalışmaları gündeme geldi. Türkiye'de ise yönetilemeyen salgın kriziyle birlikte sınırlı ve yüksek fiyatlara yapılan test gerçekliğiyle halk “ne haliniz varsa görün” anlayışına terk edilirken, ülkenin cumhurbaşkanı Erdoğan kürsülerden aşı için tarih vermekte.

Saray'dan AKP il ve ilçe binalarında çalışanlara kadar kendi “şahsını” ve zümresini korumak adına günlük, haftalık testler yapılmakta. Ya da Erdoğan'ın katılım gösterdiği açılış, kongrelerde yine belirli bir zümre fiziksel mesafe ile korunurken katılımcıları dip dibe tribünlerde görmekteyiz.

Covid-19 vaka sayısının yükselişe geçmesiyle birlikte kaygı duyan ve belirtileri olduğunu düşünenler test yaptırmak için devlet hastanelerinde sıraya girmektedir. Ancak test yaptırmak için belirli şartlar konuyor. Mesela çeşitli belirtiler gözlenmeyince devlet hastanelerinde test yapılmamakta. Bu gerçeklik karşında özel hastanelere gidenler ise PCR testi-

Hastanelerdeki PCR test kuyruklarından tatalım da yoğun bakımlardaki yoğunluk, TTB'nin verileri ve belediyelerin açıkladığı ölüm sayıları salgının boyutunu gün yüzüne çıkardı.

nin yüksek fiyatları ile karşılaşmakta. Pandemi döneminde salgına yakalanma riskinin sınıfsallığına ve pandeminin meslek hastalığı olduğuna dair belirleme ve tartışmalar sürerken, Covid-19 testini yaptırmamanın bile sınıfsal farklılığı karşımıza çıkmakta. İşçi ve emekçiler ise ancak belirti gösterdikleri koşullarda ve yüksek fiyatlarda test yaptırmaya mecbur bırakılmaktalar.

Salgın tehlikesi karşısında, özel hastanelerde ayrı bir sektöre dönüştürülen PCR test uygulaması bile lükse dönüştürebiliriz. Gelişen tepkiler sonrasında Sağlık Bakanlığı bir genelge yayımlayarak PCR testinin tavan fiyatını 250 TL olarak açıklamıştı. Fakat bu genelgeye rağmen özel hastanelerde 350-500 TL'ye yakın fiyatlarda test yapılmakta. Sağlık Bakanı Fahrettin Koca'nın kurucusu olduğu hastanede dahi genelgeye uyulmuyarak testler 250 TL üzerinde fiyatlara yapılmakta.

Pandemide sonbaharda vakaların artış göstereceği uyarısında bulunan bilim insanları ve uzman doktorların öngörüsüne kulak tıkayan yetkililer, büyük bir yükselişe geçen salgını kontrol edememekte ve bu krizi yönetememekteler.

Hastanelerdeki PCR test kuyruklarından tatalım da yoğun bakımlardaki yoğunluk, TTB'nin verileri ve belediyelerin açıkladığı ölüm sayıları salgının boyutunu gün yüzüne çıkardı. Pandemi sürecinin başlangıcından bugüne Sağlık

Bakanlığı'nın açıkladığı verilerin de, Bakan Koca'nın dönemsel yaptığı konuşmalarda “salgın kontrolümüz altında” açıklamaları da gerçeği yansıtmamakta. Sağlık Bakanlığı, şimdide dek hasta sayılarının açıklandığı veri tablosunda, artık vaka sayılarının da yer alacağı açıklaması, artan vakalar karşısında mecbur kalınarak yapılmıştır. 25 Kasım günü Bakan Koca, PCR testi pozitif çıkan vaka sayısının 28 bin 351 kişi olduğunu açıkladı. Bu vaka sayısıyla birlikte Türkiye Avrupa'da 1, dünyada ise ABD ve Hindistan'dan sonra vaka sayısında 3. sırada yer aldı.

Devlet bu salgına yönelik kendi çıkarını gözetken, göstermelik önlemler almaya devam ederken, vaka sayılarının yükselişe geçmesi ile birlikte salgın kontrolden çıkmış durumda. İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde, hastanenin ana ameliyathane koridorunun da yoğun bakım servisine çevrilme planının devreye sokulması, Ordu Devlet Hastanesi'nin yemekhanesi ve otoparkının yoğun bakıma dönüştürülme kararı gibi örneklerden hareketle; artan vakalarla birlikte yoğun bakım ünitelerindeki doluluk oranları ve yeni hastalara yetebilmek için hastanelerde yapılan hazırlıklar salgının gerçek boyutunu göstermekte. Devlet salgın karşısında kendisiyle övünürken virüse yakalananlar yoğun bakımlarda yer bulamamakta, evde kendi kaderlerine terkedilmektedirler.

Eğitim'de Pandemi Krizi Devam Ediyor

MEB tarafından, eğitim süreci planlanan ilk ve orta öğretim öğrencilerinin niteliksiz uzaktan eğitim koşullarında eğitim yaşamlarını belirleyecek sınavlara hazırlanması bekleniyor.

AKP-MHP iktidarı yaz aylarında turizm sektöründen elde edeceği geliri ve geçtiğimiz Mart-Nisan ayına oranla düşük bulunan vaka sayılarını göz önünde bulundurarak “normalleşme” propagandasını sürdürmeye devam etmişti. Ancak Erdoğan tarafından geçtiğimiz hafta gerçekleştirilen kabine toplantısı sonrası pandemi dolayısıyla getirilen kısıtlamaların arttırılacağı açıklandı. Geçtiğimiz haftalarda okulların açılmasını, eğitimin yüz yüze-hibrit şeklinde gerçekleştirilmesine yönelik ‘normalleşme’ adımları vaat edilirken bu açıklamanın ardından eğitimdeki kısıtlamalar yeniden arttırıldı.

Milli Eğitim Bakanı tarafından yapılan açıklama yüz yüze eğitime başlayan ilk-orta okulların uzaktan eğitime geçeceğini bildirdi. 29 Kasım’da yapılan açıklama ise sınavların 4 Ocak 2021 tarihine kadar gerçekleştirilmeyeceği yönünde oldu. Milli Eğitim Bakanı geçtiğimiz ay pandemi koşullarında yüz binlerce liseliyi staj sömürüsüne maruz bırakma keyfiyetinde bulunurken bugün sokağa çıkma yasaklarıyla birlikte milyonlarca genci eve hapsedmiş bulunuyor.

Halk sağlığı açısından bireysel ve toplumsal önlemlerin alınması, önlenebilir bir hastalık olan Covid-19 için önemli bir yerde dururken devletin içinde bulunduğu keyfiyet milyonlarca öğrencinin yaşamını olumsuz etkiliyor.

MEB tarafından, eğitim süreci planlanan ilk ve orta öğretim öğrencilerinin niteliksiz uzaktan eğitim koşullarında

eğitim yaşamlarını belirleyecek sınavlara hazırlanması bekleniyor. Lise ve orta okul son sınıf öğrencilerinin gireceği sınavlara hazırlığı için tek kaynak EBA üzerinden hafta sonu gerçekleştirilecek olan sınav özel yayınları gösteriliyor.

Eğitimde fırsat eşitliği iddiasıyla yola çıkan EBA’nın fırsat uçurumuna döndüğü binlerce öğrencinin derslere erişemediği açıklanan raporlarla ortada bulunuyor. Eğitim-Sen ve birçok eğitim kurumu tarafından açıklanan veriler öğrencilerin eğitime ulaşamadığını ulaşanlar açısından niteliksiz eğitim gerçekliği açıkça ortaya konuluyor. Eğitime erişemeyen öğrencilere devlet tarafından tablet, bilgisayar dağıtılacağı ifade edilirken bu süreç ağır aksak işletiliyor. MEB tarafından yapılan açıklamada 500 bin tablet dağıtılacağı ancak yakın zamanda 30 bin tabletin dağıtımını gerçekleştirebilecekleri ifade ediliyor. Milyonlarca öğrencinin Mart ayından bu yana uzaktan eğitime erişmeye çalıştığı bir koşulda bu adım 9 ay sonra atılırken bu sürecin ağır aksak işletilmeye devam edilmesi devletin keyfiyetçi yaklaşımını göz önüne koyuyor.

Öğrencilerin ve ailelerinin geleceğini belirleyen eğitim sürecinin yapboz edasıyla tekrar tekrar değiştirilmesi ekonomik ve sosyal olarak ciddi bir yıkım yaratırken devletin keyfiyetçi yaklaşımı başka krizlerin önünü açıyor. Komşusunun internetini eve bağlamak için babasıyla birlikte çatıya çıkan 8 yaşındaki Çınar Mert çatıdan düşerek yaşamını

kaybediyor. Geçtiğimiz yıl YKS’ye yetiştirmeyen sınav sonucu sonrasında intihar eden onlarca öğrenci varken devletin keyfiyetçi yaklaşımı her geçen gün farklı sorunlara yol açıyor.

Pandeminin başlangıç dönemlerinde tüm dünyada üretimin olumsuz etkilenmemesi için anaokullarının eğitime devam etmesi tartışılırken Türkiye’de yine bu pratiğin tekrarlandığına şahit oluyoruz. Ailelerin çocuklarını çalıştıkları dönemlerde kreş-anaokulu gibi yerlerde bulundurmasının üretimin devam etmesi açısından önemi tartışılırken bu durumun teşhir olma hali devlete geri adım attırılmış bulunuyor. Bursa, Ankara, İzmir ve İstanbul gibi kentlerde tüm okullar kapalıyken anaokulu ve kreşlerinde devlete bağlı kreşler sadece kapatılması kararı alınmış bulunuyor.

Devletin sosyal yaşamda, eğitimde pandemi kurallarını devreye sokması da kıklar alan keyfi bir durum olabilirken fabrikalarda, şantiyelerde, tarlalarda, sömürü olağan hızıyla sürdürülmek isteniyor. Üretim sürecinin içerisinde milyonlarca insan çalıştırılmaya, emeği sömürülmeye devam ediyor. Öyle ki 20 yaş altındakilere sokağa çıkma yasağı varken çalışan gençler açısından bir güvence ya da kısıtlama bulunmuyor.

Devlet sömürüyü tüm hızıyla sürdürmek isterken okulların kapatılmasıyla önlem aldığı ifade ediyor. Getirilen saat kısıtlamalarıyla artan pandemi vakalarını önleyeceğini ifade ediyor. Ancak milyonlarca emekçi çeşitli iş kollarında önlem alınmadan çalıştırılırken bu uygulamaların pratik karşılığı somut olarak gençlerin yaşadığı sosyal ve psikolojik birçok problemin önünü açan bir yerde duruyor. Okulların açılması yahut kısıtlamaların olmaması durumunda vaka sayılarının daha fazla artacağı bir gerçekken bugün esas olarak devletin eğitimi ve milyonlarca öğrenciyi gözden çıkardığını eve hapsedmeyi hedeflediğini, yaşadığı sorunları büyüttüğünü teşhir etmek gerekiyor. Yukarıda da ifade ettiğimiz keyfiyetçi yaklaşımın esas kaynağı bu oluyor. Krizlerin faturasının ezilenlere ödetilmeye çalışıldığı bir gerçekken pandeminin faturasının gençliğe ödetilmeye çalışılmasına dur demek, pandemi karşısında gerçekçi uygulanabilir, önlemlerin alınmasından geçiyor.

TKP-ML Ortadoğu Parti Komitesi, yaptığı bir açıklama ile PKK’nın 43. yılını selamladı.

“PKK’nin Kuruluşunun 43. Yılını Selamlıyoruz!”

TKP-ML Ortadoğu Parti Komitesi, yaptığı bir açıklama ile PKK’nın 43. yılını, “PKK’nin 43. kuruluş yılını selamlıyor, hep birlikte faşizmi tarihin karanlığına gömeceğimizin sözünü veriyoruz!” şeklinde selamladı.

Yapılan açıklamada, “Bugün belki de Kürt ulusu tarihinin en zor dönemlerinden birini yaşamaktadır. İşgallerin, tutuklamaların, katliamların en ağırdan ve en uçtan yaşandığı dönemlerden birindeyiz.

Faşist işgalci Türk devletinin saldırgan politikasında mesele Kürt olunca vahşet de katliam da sınır tanımıyor. Siyasal, toplumsal, ahlaki ve kültürel olarak Kürt halkına yönelik yürüttüğü planlı-sistemli saldırılar karşısında boyun eğen, diz çöken değil direnen bir güç de yaratıyor. PKK 43 yıllık kesintisiz bir savaş tarihine sahip ve bu mücadele içerisinde önemli mevziler kazanmış, gerilla mücadelesine kattıklarıyla büyük değerler yaratmıştır” sözlerine yer verildi.

Açıklamanın devamında, “Düşman, bunu bu kadar açıktan ifade ederken, bizler de şunu söylüyoruz; partimiz TKP-ML ordumuz TİKKO ve Komünist Kadınlar Birliği olarak Kürt ulusuna ve Kürt özgürlük hareketine yönelik saldırılar karşısında düşmana karşı PKK ile birlikte ortak mücadele etmekten vazgeçmeyeceğiz.” denildi.

Mersin’de 24 Kasım günü, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele günü dolayısı ile bir eylem gerçekleştirildi.

Mersin’de Polis ve Bekçilere Yönelik Eylem

Saat 22:00’da Mersin Akdeniz Hal Mahallesi 6055 sokakta polis ve bekçilere yönelik EYP ile düzenlenen eylem KBDH Amara Ronahi İntikam Milisleri tarafından sahiplenildi.

Açıklamada, eylemin patriyarkal kapitalizmin üreticisi faşist iktidarın ve onun tacizci-tecavüzcü polis gücünün, kadına yönelik işlediği suçlar kapsamında cezalandırılması eylemi olduğu dile getirildi.

Size Mahkum Değiliz; Taleplerimiz, Dayanışmamız ve Örgütlülüğümüz Var!

Nuria Boj

Koronavirüs pandemisi, gerek uluslararası kapitalist sistem gerekse de dünya işçi ve ezilenleri açısından, büyük ve sarsıcı etkiler yarattı. Koronavirüs, kapitalizmin 2008'den bu yana içinde bulunduğu ve son dönemlerde daha fazla derinleşen krizinin, çapını ve derinliğini, uluslararası düzeyde katladı. Pandemiyle birlikte kapatılan sınırlar, tedarik zincirinin kopmasına neden oldu. Bu, emperyalist sistem açısından krizin daha büyük bir bunalım haline dönüşmesi anlamına geldi. Pandemi, krizin faturasının dünya halkları ve emekçilere kesilmesi adına bir fırsata çevrildi.

Kapitalistler, pandeminin açığa çıkardığı ve çöküş aşamasında olduğu alenen görülen neo-liberal sağlık politikalarını düzeltmek yerine sürü bağışıklığına yöneldi.

Birinci dalganın, toplumun, devletler tarafından militarist yöntemlerle daha fazla denetim ve kontrol altına alınmasıyla belli bir noktada tutulmasını fırsat bilen kapitalistler, hiç zaman kaybetmeden harekete geçti. Başka bir deyişle, kapitalist-emperyalist sistem, salgın karşısında halk sağlığı adına gerekli "fedakarlığı" yapmıştı. Bundan daha fazlasına tahammül edemezdi. Nitekim sağlık örgütlerinin uyarılarına rağmen hızlıca normale dönüldü.

Bunun sonucunda salgın, kısa sürede ABD'den Avrupa'ya; Ortadoğu'dan Afrika'ya kadar dünyanın hemen her yerinde bir kez daha çığ gibi yayıldı. Salgında ikinci dalga, birincisinden daha yıkıcı bir karakterde, büyük bir hızla yoluna devam ediyor. Onu birinci dalgadan daha tehlikeli

ve ölümcül yaparsa, başta kapitalist-emperyalist merkezlerde gündeme getirilen ve inkar edilse de pratikte yaşam bulan 'sürü bağışıklığı' politikası oldu.

Uluslararası mal ve hizmet ticaretinde sınırların önemli oranda açık olması, birinci dalgadan sonra geçen süre içinde, devletlerin hastalığa karşı koruyucu halk sağlığı politikaları adına hemen hiçbir şey yapmamış olmaları da buna işaret ediyor.

Vaka Sayısında Türkiye Avrupa Birincisi!

Benzer bir durumun ülkemiz açısından da geçerli olduğunu söylemek mümkün. Birinci dalgaya ağır bir ekonomik krizin içinde debelenirken yakalanan Türk hakim sınıfları, pandemiye işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarının gasp edilmesi adına "Allahın bir lütfü" olarak gördü. Yıldırım hızıyla meclisten geçirilen yasaların anlattığı da budur!

AKP-MHP ittifakı, birinci dalga boyunca kısmi sokağa çıkma yasakları uygulayarak salgını idare etmiş ve bugüne gelinmiştir. Ne var ki birinci dalgada TTB, SES vd. sağlık meslek örgütlerinin uyarı ve çağrılarına rağmen ikinci dalgaya yönelik dişe dokunur hiçbir önlem alınmamış, sağlık alt yapısı adına hazırlığa ilişkin bir plan-program yapılmadan hızlıca normale dönülmüştür.

Bu tutumunun faturası bugün, Avrupa ve dünyada rekor sayılara ulaşan bir tablo ile çıkmıştır. Sözelimi; Sağlık Bakanlığı, 25 Kasım günü 28 bin 351 vaka tespit edildiğini açıklamışken, Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) tüm dünyaya ilişkin verilerine göre; Türkiye, vaka sıralamasında Avrupa'da 1'inci, dünyada ise 3'üncü sırada yer almıştır.

AKP-MHP ittifakının, birinci dalgada yürürlüğe soktuğu gizli 'sürü bağışıklığı' politikası bugün daha açık bir şekilde yaşama geçirilmektedir. İktidar, okulların kapalı tutulması ve kimi günlerde sınırlı düzeyde sokağa çıkma yasakları ile süreci yönetmenin peşindedir.

Hastanelerde yoğun bakımlar dolmuşken, halkın test yapmasının önüne türlü

engeller çıkarılmakta ve geniş kitleler özel hastanelerin kapitalist sağlık piyasasının insafına terk edilmektedir. İktidar, salgınla verilen mücadelenin tüm yükünü sağlık emekçilerinin sırtına yüklemiş, izin ve istifaları yasaklamış, Koronavirüs'e yakalanmış sağlık emekçilerinin PCR testi pozitif çıksa bile yeniden işe dönmesi zorunluluğunu getirmiştir. AKP iktidarı demokrat, ilerici sağlık meslek örgütlerinin eleştiri ve önerilerini kulak ardı etmekte, bununla yetinmeyip onları hedefe koymakta ve tehdit etmektedir.

Gelinen aşamada, gerek dünyada gerekse de ülkemizde, halk sağlığı politikalarının geliştirilmesine yönelik güncel, acil adımlar atmak yerine tüm umutlar aşya bağlanmıştır. Ancak biliyoruz ki, ne kapitalist ülkelerde ne de biz de, geniş halk kesimleri aşya kısa sürede ulaşamayacaktır. Hele de ülkemizde basit bir grip aşısını 1.5 milyonla sınırlayan, riskli grupların tanımını bile henüz yapamayan bir sistem gerçekliği varken! Bugün üst perdeden yerli aşy propagandası yapan AKP iktidarı, Türkiye'de aşy çalışmaları yapan Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi'ni kapatmıştır.

AKP-MHP İttifakı, 'sürü bağışıklığı'nı göstermelik önlemlerle, yayılımının sorumluluğunu halkın üzerine yıkarak ve toplum üzerindeki ideolojik-politik ve kültürel hegemonyasını güçlendirerek; işçi sınıfı ve emekçilerin her türlü talebini, eylem ve etkinliğini yasaklayarak yaşama geçirmeye çalışmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Soma ve Ermenek'te madencilerin, Gebze'de metal işçilerinin eylemlerinin pandemi nedeniyle yasaklanması da bunu gösteriyor. İktidar, geniş kitlelerin yaşamsal kaygılarını körükleyerek, onları korkutarak, kendine mahkum etmeye çalışıyor.

Ancak işçi ve emekçiler salgın karşısında çaresiz değil! Emekçilerin salgınla mücadelede kendi dayanışması, bağımsız yerel insiyatifleri, öz örgütlenmeleri var. Öte yandan sağlık meslek ile emek örgütlerinin salgınla mücadele adına ortaya koyduğu onurlu bir çaba ve duruşu

vardır. İşçi ve emekçiler olarak, dayanışma ve örgütlülüğümüzü büyüterek, somut taleplerle salgınla daha etkili ve güçlü bir mücadele yürütebiliriz; size mahkum değiliz!

TALEPLERİMİZ

1) Covid-19 testi en yaygın şekilde ve ücretsiz yapılmalıdır! Tüm tedavi masrafları devlet tarafından karşılanma, özel sağlık kuruluşları kamu kontrolüne geçirilmeli, halka açık ve doğru bilgilendirme yapılmalıdır.

2) Acil ve zorunlu mal ve hizmet üretimi dışında bütün sektörler en az 15 gün süreyle durdurulmalı, çalışanlara ücretli izin verilmelidir. Zorunlu sektörlerde sağlık koşulları eksiksiz yerine getirilmeli ve çalışma saatleri kısıtlanmalıdır.

3) Hali hazırda kapatılan işletmelerde "ücretli izin" uygulamasını zorunlu kılacak düzenlemeler hayata geçirilmelidir.

4) Genel bütçeden sağlığa ve pandemi ile mücadeleye ciddi bir pay ayrılmalı ya da ek bütçe hazırlanmalıdır. Kapitalist neo-liberal ekonomik politikalar terk edilmelidir.

5) Covid-19, tüm sağlık çalışanlarını kapsayacak şekilde meslek hastalığı olarak kabul edilmeli, sağlık meslek örgütlerinin sürece aktif katılımı sağlanmalıdır.

6) Pandemi süresince su, elektrik, doğalgaz ve iletişim hizmetleri ücretsiz olmalıdır.

7) Öğrencilerin KYK'den almakta olduğu öğrenci kredileri pandemi süresince herhangi bir gerekçe ile kesilmemelidir.

8) Salgın döneminde kadın, LGBTİ+ ve çocuklar başta olmak üzere tüm dezavantajlı grupların şiddet görme tehlikesinin önlenmesi ve şiddetten uzaklaşabilmeleri için kadın örgütlerinin talepleri dikkate alınmalı, bir "Acil Eylem Planı" oluşturulmalıdır.

9) Başta hasta tutsaklar olmak üzere, hapishaneler boşaltılmalıdır!

10) Belediye, dernek, vakıf vb. kurumların dayanışma çalışmaları ile ezilenlerin inceliğini ifade eden dayanışma pratikleri ve öz örgütlenmeler önündeki engellere son verilmelidir.